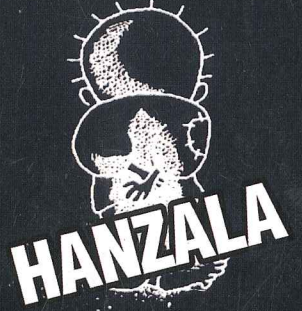

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Eylül 2007 • 33

Yüreğimiz Bayrağımızdır

GÖĞE DOĞRU ATILAN ADIM

Öncüler Öncüsü
Ömer Muhtar

Esenlik Mevsimi
RAMAZAN

Cin Ali Büyüünce
Ne Olacak?

Numaradan İsyân Pozları

yaşayan ümmet

bazen bir sapantaşı
mesafesinde

Poster Hediyeli

GÖSTER KENDİNİ

Çizer Misin?

Yazar Misin?

iletisim@genconculer.com

mega center C34 blok kat 2 bayrampaşa-istanbul
tel: (212) 640 01 22-23 • fax: (212) 640 01 25

Objektifime Takılanlar

Her fotoğraf bir hikaye... bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte Genç
Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

Genç Öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Zafer Özdemir

Yayın Kurulu
Abdullah M.Yıldız, Burak Yakupoğlu,
Elyesa Koytak, Hüseyin Buladı, Murat
Çelik.

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar
Erva Günay, Dilara Nur Kara, Elif
Yaman, Asude Zeynep Torak,
Mehmet Kar, Cin Ali, Ammar Kılıç,
Kemal Demir, Ömer Faruk Yıldız,
Halil İbrahim Sarıboğa, Deniz Pişkin,
Ece Erdal, Murtaza Koçak
Zeynep Gül, Fahriye Uysal, Zeynep
Vatandaş, Hüseyin Akın ve
Abdülvahap Yaman

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım
Proje Sanat

Baskı: Artus Basım
Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Göge Doğru Atılan Adım

Ömer Muhtar'ın yanlışla yanlış bir yolla karşılık vermemeyi öğütleyen sözü bile, onun diğer insanların içinden sıyrılarak bir adım öne çıkmasına yetiyor. Esirlere düşmanlarının kendilerine yaptığı gibi kötü muamele etmek isteyen adamlarına söylediği "onlar bizim öğretmenimiz değil" sözü, bir insanın geyesinin hayatın en ince ayrıntılarına kadar nasılilmekilmek işlediğini gösteriyor. Osmanlı'nın yetim bıraktığı coğrafyalardan birinde, Libya'da; bütün maddi imkânsızlıklara rağmen Ömer Muhtar ve beraberindekiler değerleri uğruna hangi değerlerle mücadele ettiklerini? Sonraki nesillerin rahatı uğruna rahatlarını feda ederek bir adım öne çıkan bütün öncüler gibi. Sadece "bir adım", ama basit değil. Yarına yaklaşmak ve sıradanlıktan ayrılmak için.

Genç Öncüler bu sayısında Ömer Muhtar'ı kapağına taşıyor çünkü kuruyan ruhlarımızın onun gibi "bir adım"a ihtiyacı var. Ömer Muhtar ona kulak verenlere aslında, Ramazan Ay'ını da bir imkân bilerek rahmete bir adım daha yaklaşmamızı söylüyor.

Ve tarih, yerinde sayanlarla bir adım dahi olsun öne çıkanları ayırıştırır bir elek. Öğütülmemek, un ufak olmamak, kendin kalabilmek için herkes öncülere kulak vermeli, bir adım öne çıkmalı. Bir söz, bir gözyaşı, bir sadaka, bir erzak torbası her neyse herkesin atacak bir adımı olmalı. Toprağın yağmura, ruhlarımızın rahmete hasretini gidermek için göge doğru atılan bir adım olmalı.

İçindekiler

4

Yüreğimiz Bayrağımızdır!

Mehmet Kar

8

Terör mü, Komplo mu?

Ammar Kılıç

9/11

12

**Tohum Saç, Bitmezse
Toprak Utansın!**

Imam Hatip'li ÖSS 4.sü Abdülkerim Buğra ŞİMŞEK ile Röportaj

14

Öncüler Önüsü

Ömer Muhtar

Konuk Yazar

Abdulvahap YAMAN

18

**Sınırlı Ömür
Sınırsız Mücadele**

yaşayan ümmet

bazen bir sapantaşı
mesafesinde

hayat buluyor

Genç Öncüler

Poster
Orta Sayfa

Karantina Hüseyin Buladı	6
Deşarj Numaradan İsyan Pozları Kemal Demir	11
II. Dünya Savaşı'nda Almanlar'ın Türkiye'yi İşgal Planı	17
"Ramazan" Esenlik Mevsimi Zeynep Vatandaş	21
Ramazan Sohbeti	22
Kaza Ece Erdal	26
Hanzala Murtaza Koçak	28
Fotobelgesel Bir Sergi Üzerine Ahmet Bilal Arslan ile	30
Çıkmaz Sokaklar Zeynep Gül	33
Bu Yağmur Dilara Nur Kaya	34
Üç Yaprakın Anlattığı Erva Günay	37
Kuşmerliler Küresel Isınmaya Karşı Fahriye Uysal	38
Kültür Sanat Fuar Rehberi Elyesa Koytak · Zehra Aldemir	40
Etkinlik Genç Öncüler'den Doping Etkisi	44

Yüreğimiz Ba

Mehmet Kar

"Su gibi akıp giden hayat" a benzer ifadelerin anlatmaya artık kifayet etmediği kadar hızlı akıyor hayat ve zaman. Başımız dönüyor adeta ya da dünya dönüyor etrafımızda bütün hızıyla ve acelesiyle. Bir acelesi var hayatın, bir telaşı. Yetişemediğimiz, arkasından koştuğumuz, ölesiye ulaşmaya çalıştığımız hayatlarımız var.

Hayatlarımız için, varlığımızın çok da önemi yok aslında, hatta hiç önemi yok yorulmalarımızın ve koşuşturmalarımızın. Biz koşurmaya devam ediyoruz hayatın peşi sıra mecalimiz tükenene kadar ve hızımızı artırıyoruz nefesimiz bitene kadar. Hızımızı artırdıkça savrulmaya ve dağılmaya başlıyoruz, her parçamız bir dağa savruluyor. Sonra nedense dağılıp parçalanan her parçamızı bir araya çağırıp anlamlı bir bütün oluşturamıyoruz. Bütün karelerimizi toplayarak bir potada eritemiyoruz hayatın yalın yüzüne doğru bir merhaba misali.

Bütün sermayemiz, sözcüklerimiz ve hayallerimiz hızın tutkun avuçlarında saklı. Hızdan ülkelerimiz, şehirlerimiz ve hızdan yoğrulmuş yüreklerimiz var bizim. Her şeye rağmen kapısını çalmadığımız, hiç uğrayamadığımız yerlerdir aslında bunlar. Oysa tahayyül ettiğimiz, olmasını istediğimiz nasıl bir dünya idi ve yaşamak istediğimiz nasıl bir hayat? İsteddiğimiz sadece bunlar değil, durmanın yaşılanın ve düşünmenin dingin kıyısında kendimizi bulmak gibi isteklerimiz var yine. Fakat yaşamlarımız, hayatın her yönüyle ken-

Yavaşlımızdır!

Bakmalıyız dünyaya, insanlara ve kendimize. Dönmeliyiz evimize, kendimize, dünyamıza. Yavaşlamalıyız yine, görebilmek ve anlayabilmek adına hayatın bütün renklerini ve yüzlerini. Sözcüklerimizi art arda dizerek anlamlı bütünler oluşturmalıyız hayatlarımızın orta yerinde, yani can evinde.

disi; yavaşlamaya müsaade etmeden, hayatı anlamaya imkân tanımadan sürekliliğini ve hızını artırarak hayatı ertelemekte ve hep yarına göndermektedir. Oysa olması gereken; her şeyin yerli yerinde olmasıdır. Yani bugünün bugün gibi yaşanması gerekiyor, tıpkı hayatın olması gerektiği gibi.

Baş döndüren hayatın hızı içerisinde, dokunmadan güzelliklere, iyiliklere tüketiyoruz acımasızca bakışımızı, kelimelerimizi ve gülüşümüzü. Bütün sesleri yutuyoruz adeta, hiçkırır gibi konuşmaya çabalıyoruz hayatın hızlandıkça uyuşturan sarmalı içerisinde.

Dokunamıyoruz örneğin gözyaşına, acıya ve suskunluğa. Çaresiz ve usulca bakmak zorunda kalıyoruz geride kalan insanlığımıza.

Hepimiz yan yana, beraber koşar adım gidiyor gibiyiz fakat yalnız hepimiz dünyanın ve dün-

yalıların ortasında...

Oysa durmalıyız artık ve inmeliyiz bu hız treninden, bakmalıyız dünyaya, insanlara ve kendimize. Dönmeliyiz evimize, kendimize, dünyamıza.

Yavaşlamalıyız yine, görebilmek ve anlayabilmek adına hayatın bütün renklerini ve yüzlerini. Sözcüklerimizi art arda dizerek anlamlı bütünler oluşturmalıyız hayatlarımızın orta yerinde, yani can evinde.

Ruhlarımızla bedenlerimizi bir araya toplamalıyız artık, ayrıksı dolaşan yabancılar gibi olmamalılar. Ve ruhlarımızın bedenlerimize yetişmesini istemeliyiz hızımızı ve telaşımızı azaltarak. Hayatın kıyısından, merkezine doğru yol alırken hayatın bütün kıvrımlarını ve ayrıntılarını bilecek ve anlamlandıracak bir zihni ve kalbi gayreti bağrımızda bir bayrak gibi taşımamız.

Eyvah Okullar açılıyor!

CİN ALİ BÜYÜYÜNCE NE OLACAK

Eylülle birlikte okulların da açılma vakti geldi çatı. Özlenen arkadaşlar görülecek, ziller yeniden çalacak derken bilgiye acıkmış beyinlerin doyurulması konusunda yine bir hayal kırıklığı yaşanacak. Çünkü görülecek ki ÖSS'ye faydası dokunup dokunmadığını hesap etmeden, öğrenmek ve bilgi edinmek için yanıp tutuşan öğrenciler ancak bir elin parmağı kadar olacak.

Bu yıl okulluların ÖSS telaşı olmayacağı için okulun heyecanında da bir düşme yaşanacak tabii. Her zaman işini son ana bırakan milletimizin evlatları için, bu yıl ense yapabilecekleri uzun bir tatil gibi geçecek.

Eğitim sisteminde de yine değişen bir şey yok. Çünkü eğitim sistemimiz "Cin Ali'nin Topacı"nı çevirmeye devam ediyor. Cin Ali'nin hikâyesinde bir topaç çevirme macerası an-

latılır. En büyük ve tek aksiyon hikâyesinin başında. Yani papyonlu, fötr şapkalı, uzun favorili "dayı"nın topacı Cin Ali'ye hediye etmesinde. Sonra teker teker mahallenin bütün çocukları geliyorlar, topaçlarını çevirip sonra da teker teker gidiyorlar. Hikâye bundan ibaret.

Serinin tamamı gibi "Cin Ali'nin Topacı" da çocuklara okumayı öğretirken bir yandan da, hikâyedeki "dayı, Cin Ali ve arkadaşları" ile ancak çocuk zihninin yiyebileceği, yaşam tarzımızla alakası olmayan bir örnekligi, birer Truva Atı gibi yerleştirmeye çalışıyor hayatlarımıza.

Zihniyet hala Cin Ali'yi üretenle aynı. Hiç bir somut davranışa dönüşemeyen salt "öğretim" çalışmalarına devam... Tabii yerseniz... Yapılan onca çalışmaya karşı, neden "sadece" öğretimin yapıldığı, eğitimin esamesinin okunmadığı-

nı sorguluyoruz. Bir

de, Cin Ali'lerin artık neden,

büyüyünce popüler

olmak iste-

diğini? Neden artık Cin Aliler, büyüyünce popüler olmak istiyor?

Kuraklığın Üç Nedeni

Yaşanan kuraklığın altında ruh yoksulluğumuz var. Biliyoruz "doğa olayları(!)ni" "akılcı!" olmayan sebeplere bağlamımızdan birileri pek hoşlanmıyor. Ama hayatı kabuğundan ibaret sananlar hoşlanmasa da bu böyle.

Çöl sıcakları, çöl etkisi, çöl iklimi... çölleşme; sadece sokakta yaşanmıyor. Gittikçe en çok eksilen, azalan, kuruyan yanımız; ruhlarımız değil mi? Denize akan dereler, nehirler gibi ruhlara giden yollarda da bir eksilme olmaz mı?

Dahası ruhlarımızdan dünyaya yayılmıyor mu bu yoksulluk? Dünyayı bu hale getiren

alırken bile suyu israf etmememizi söylüyor. İsrafın en önemli sebeplerinden biri, sahip olunan şeyin/ mülkün gerçek sahibinin kim/ Allah olduğunun unutulması ise diğeri umursamazlıktır. İnsanlar hayatta zaten neyi umursuyorlar ki? Biliyor musunuz lanet kavramı Kur'an'da uzaklaştırılmak, Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılmak anlamında kullanılıyor. Allah kendisini unutarak uzaklaşanları lanetlenmekle uyarıyor. Allah'ı unutmak, ihmal ya da onun rahmetini umursamamak hepsi insanın kendi eliyle kazandığı şeyler. Yani laneti kendimiz kazanı-

'Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden onlara indirileni (Kur'an'ı) doğru dürüst uygulasalardı, şüphesiz hem üstlerinden, hem de ayaklarının altından yerlerdi (yeraltı ve yerüstü servetlerinden istifade ederek refah içinde yaşarlardı). Onlardan aşırılığa kaçmayan (iktisatlı, mutedil) bir zümre vardır; fakat çoğunun yaptıkları ne kötüdür!' (Maide, 5:66)

akılcı!- rasyonel etkenleri -küresel ısınma vs.- ruhtan yoksun olmayanlar mı üretti? Evet dünyayı bu hale getiren; ruhsuzlar, ruh yoksunlarıdır.

Ruhi yoksulluğumuzun, yaşanan kuraklığın çok sebepleri var. Biri israf. İsraf, sarf etmek, harcamak kelimesinden türeyen bir sözcük. Gereğinden fazla, gereği dışında kullanılan, harcanan, tüketilen ne varsa; su, ekme, para, zaman, söz... hepsi israf kapsamında. Peygamber efendimiz (a.s) akan suda abdest

yoruz. Ne kötü bir başarı kendini sürgünleştirmek. Kuraklığın bir diğer sebebi, şükürsüzlük. Yani nankörlük. İyiliğin kadrini bilememe, bir çeşit vefasızlık. Bir diğer neden, günahlarımız. Günahlarımız artınca kalbimiz daha da kararıyor, katılaşıyor. Günahlar kalbe giden yolları teker teker tıkıyor. Görme, işitme, dokunma başta olmak üzere kalbe giden bütün yollar anjiyo yapılmadan nabzımız normalleşecek. Tevbe etmeden, önce göz yaşı yağmurlarını akıtmadan toprağa; rahmeti, bereketi nasıl umabiliriz?

11 EYLÜL TERÖR MÜ KOMPLO MU?

Ammar Kılıç

11 Eylül 21. yüzyılın en büyük vakası sayılabilir. En büyük diyorum çünkü olaylar doğurduğu sonuçlar nispetinde derecelendirilirler. 11 Eylül'ünse Amerikan politikaları –bilhassa Ortadoğu- üzerinde ne denli etkili sonuçlar doğurduğu bilinen bir gerçektir.

11 Eylül 21. yüzyılın en büyük vakası sayılabilir. En büyük diyorum çünkü olaylar doğurduğu sonuçlar nispetinde derecelendirilirler. 11 Eylül'ünse Amerikan politikaları –bilhassa Ortadoğu- üzerinde ne denli etkili sonuçlar doğurduğu bilinen bir gerçektir.

Vakanın üzerine çok şey konuşuldu. Amerika'da Müslümanlara karşı baskı arttı, Arap asıllı bir çok Müslüman El Kaide'yle ilişkileri olduğu bahane gösterilerek Guantanamo'ya gönderildi. Ya bu saldırılar, Amerikan hükümetinin, yaratılacak karmaşık ortamdan faydalanması için bizzat planladığı saldırılarsa? Aslında Üsâme

bin Ladin'in bu işte parmağı yoksa? Tutuklanan tüm sanıklar iftiraya kurban gittiyse?

Hatırlanacağı üzere, üç gencin hazırladığı, 11 Eylül'ün bir Amerikan komplosu olduğunu belgelerle kanıtlamaya çalışan Loose Change isimli belgesel film, Amerika'da ve dünyada (İnternet üzerinden 30 milyon kişi izlemiş bulunuyordu) müthiş bir sansasyon yaratmış ve gözleri hükümete kaydırmıştı. Belgeselin tesiri o kadar güçlüydü ki Beyaz Saray baskıların artması üzerine bunu yalanlamak zorunda kaldı.

Loose Change ve dünya üzerinde çeşitli araştırmacılar tarafından öne sürülen veriler doğrultu-

sunda ortaya şaşırtıcı bir tablo çıktı. Üst düzey belgelere dayanan bu komplo teorileri, 11 Eylül sonrası zihinlere işlenen kalıpları parçalıyor.

- İddiaların yoğunlaştığı ilk odak nokta ikiz kulelere çarpan uçaklar ve binaların yıkım görüntüleri idi. Görgü tankları çarpmadan önce binanın alt katlarında duman ve ışık gibi patlama belirtileri gördüklerini söylediler. Görüntüler bunu doğrular nitelikteydi; çünkü binalar çarpmadan çok dinamit patlaması şeklinde yere yıkıldılar.

- İşin daha da ilginç tarafı, kaçırıldığı söylenen dört uçağın (kulelere çarpan iki uçak, Pentagonu çarpan uçak ve Pensilvanya'da düştüğü söylenen uçak) infilak etmeleri sırasında ve sonrasında Amerikan hava gücünün tek bir avcı jeti bile harekete geçirme-

mesiydi. Halbuki bu havacılık yönetmeliğine aykırı bir davranıştır.

- Pentagonu vurduğu iddia edilen ABD Havayollarına ait 77 sayılı uçağın herhangi bir çarpma görüntüsü mevcut değil ve haber ajanslarının elinde buna ait bir şey yok.

- "Saldırıdan sorumlu 19 Arab" senaryosu FBI için fiyaskoyla sonuçlandı. Medyada failer olarak gösterilen bu 19 kişinin gerçek kimlikleri birkaç hafta içinde gün yüzüne çıkınca FBI yanlışlık yaptığını itiraf etti fakat sonradan ağız değiştirerek suçu yeniden bu masum insanların üzerine attı. Yapılanlar çok komikti, zira isimleri geçenlerden bazıları bizzat çıkıp olayla ilgileri olmadığını açıklamışlardı. Bazılarının masumiyeti ise medya tarafından ispatlandı.

- Uçağı içindekilerle birlikte kül yığınına çeviren patlama sırasında, failerin pasaportlarının ve intihar notlarının uçaktan düştüğünü ve kimliklerine bu şekilde ulaşıldığını söyleyen FBI, komedi zincirine bir halka daha eklemiş oldu. Bu imkansızdı

9/

*köprüler kurulur
gönülden gönüle...*

**BEN DE
YAZAR'IM**
diyenler...

genç öncüler'le

İRTİBATA GEÇİN !

Adres: Mega Center C34 Blok

Kat 2 Bayrampaşa İstanbul

Tel: (212) 640 01 22-23

Faks: (212) 640 01 25

iletisim@genconculer.com

çünkü en sağlam kaplamalarla rezerve edilen kara kutular da-
hi dalış sırasında yok olmuştu.

Uçakların kalkışından çarpma anına ve binaların yıkımlarına
kadar geçen sürede halka gösterilmeyen gizli oyunların döndü-
ğü bir gerçekti. İddialara, saldırıdan altı hafta önce Dünya Tica-
ret Merkezi'ni 99 yıllığına kiralayan Yahudi işadamı Larry Sil-
verstein'in terör saldırılarını da kapsayan 3.5 milyon dolarlık si-
gorta poliçesini ve Condoleezza Rice'ın saldırılardan bir gün
önce San Francisco Belediye Başkanı'nı arayarak ertesi sabah
uçığa binmemesi üzerine tembihte bulunmasını da ekleyince
katmerli bir listeye ulaşıyoruz. Bu iddiaların gerçek olabirliğine
inanmayan kesimlere, Amerika'nın daha önce de Küba işgalini
meşrulaştırmak için bizzat ürettiği terör saldırılarını hatırlatmak
yeterli olacaktır sanırım. Neden olmasın? "Bir verip on almak"
isteyen açgözlü bir dev için ufak fedakarlıklar ücret kabilinden
sayılmaz mı?

Numaradan İsyan Pozları

deşarj

Kemal Demir

Adam yerine konulmak için türlü numaralarımız vardır. Trendde olanı ise cool takılmak. Kurtlar vadisinden ithal tavırlarla, onlarca Polat'ın sokaklarda dolaştığını göz önüne getirsenize. Tam bir komedi. Ahh şu televizyon yok mu? Herkesi nasıl da birbirine benzetiyor. Sonra da ben adamım diye sokakta dolaştırıyor.

Bütün adamlığı üzerine aldığı entari, ceket, diline pelesenk ettikleri replikleri tamamlayan jest, mimik, edalarından ibaret olanlar, ancak yeni sezona kadar yayında kalabilirler. Ne demişler yalancının mumu yatsıya kadar diye...

Bir de televizyon karşısına geçip, dünyanın en önemli anına tanıklık ediyormuş tavrı vardır. Evdekileri kendine hizmetçi sanan bu tiplerin adamlıkları da "özel hayat"ını yaşama hakkında gizlidir. Gücünü özel hayatın dokunulmazlığından alanların TV karşısındaki bu özel anlarını kimsenin bozmaya hakkı yoktur. "Bi' izletmediniz yaaaaaaa!" tiriplerinin sadece anasına, bacısına söktüğünü kendi bilmiyormuş gibi terör estirenlerin adam yerine konulmak için çektiği numara işte bu; isyan pozlarıdır. Farkında mısınız, yukarıda saydıklarımıza paralel ama hayli de yaygın olan ne kadar tavır var. Sebebi her ne ise; adam yerine konulmak arzusu ya da düşüncesizlik; numara yapmaktan öteye bir şey değil sonuç. Piyasa yapmak, trendi yakalamak yani hedefe varmak, kendini kandırmaktan geçiyorsa, insan bir şekilde hazmedebiliyor demek ki bunları. Oysa böyle mi olmalı? Akışa kendini bırakmak, selin içinde su akar yolunu bulur mantığına sarılmak, hasılı her şeyi "salmak" mıdır yapılması gereken? Bireyliğinden üzerine sinen ukalalığı ile dili pabuç gibi uzayan, her şeye cevap yetiştiren, birbirinin kopyası tiplerden olmak mıdır tercih edilmesi gereken.

Tohum Saç, Bit Toprak Utansın

İmam Hatip'li ÖSS 4.sü Abdulkerim Buğra ŞİMŞEK ile

İmam-Hatip Lisesi öğrencilerine uygulanan katsayı adaletsizliği hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

İHL'yi seçerken ben bu katsayı adaletsizliğinin farkındaydım. Zaten katsayı adaletsizliği kavramı da bizim zamanımızda iyice yerleşti. Bu adaletsizlik ülkemiz ve insanlarımızın hayrına değil. Bu adaletsizlik tüm Türkiye'nin önünü kapatıyor. Başarılı tüm öğrenciler hak ettikleri okullara yerleştirilebilmeli ve ülkemize hizmet etmelidir. Bu yüzden bu katsayı problemi biran önce çözülmelidir. **Bu adaletsizlik karşınıza ne gibi zorluklar çıkardı?** Bu adaletsizlik Türkiye'deki bütün tıpların kapısını bana kapattı.

Yapılan katsayı adaletsizliği dolayısı ile "nasıl olsa kazanamayacağım" diye düşünerek sınava hazırlanmaktan vazgeçen arkadaşlarla karşılaştık. Aklınıza bu şekilde bir düşüncenin geldiği ve çalışmaktan vazgeçtiğiniz oldu mu?

Bence bu tarz bir düşünce maça çıkmadan yenilgiyi kabullenmek demektir. Zaten katsayı uygulamasının da esas amacı budur. İmam-Hatipli öğrencileri bu bahane ile yıldırarak onların iyi mevkilere önemli görevlere gelmesini engellemek. Hiç bir İmam-Hatipli böyle düşünüp çalışmayı mücadele etmeyi bırakmamalıdır. Aksine bunu bilerek buna rağmen başarılı olduğumuzu göstermemiz gerek bu yüzden normalde 300 soru çözmemiz gerekiyorsa biz 600 soru çözerek bu planlarının tutmadığını onlara göstermeliyiz.

Bu adaletsizlik muhtemeldir ki motivasyonunuz üzerinde etkili olmuştur. Motivasyon kaybına uğradığınız zamanlar şayet olduysa motivasyonunuzu yeniden kazanmanızda size yardımcı olan şeyler nelerdi?

Elbette bu adaletsizlik zaman zaman benimde moralimi bozdu. Ama umutsuzluğa kapıldığım an hep kendi kendime Üstad Necip Fazıl'ın şu dörtlüğünü okudum.

"Tohum saç, bitmezse toprak utansın! Hedefe varmayan mızrak utansın!

Hey gidi küheylân, koşmana bak sen! Çatlarsan, doğuran kısrak utansın!

Ustada kalırsa bu öksüz yapı, Onu sürdürmeyen çirak utansın!

Binbir tanede solmayan tek renk Bayraklamışyorsa eğer bayrak utansın!

Bu şiir, okuduğum zaman beni kamçıladi, hırslandırdı. Normal bir lisede okuyup sınava girebilirdim. Ama İHL'de okuyup da sınava girdiğiniz zaman siz bir şeyleri göstermeniz gerektiğini düşünüyorsunuz. Bir şeyleri kanıtlamanız gerektiğini düşünüyor ve var gücünüzle çalışıyorsunuz. Ve bu da sizi kamçılıyor. Buradan bizim önümüze engeller koyanlara sesleniyorum. Düz lisede okuyabilir ve Türkiye'deki her hangi bir okulu rahatlıkla kazanabilirdim. İlk 2 bine rahatlıkla girebilirdim. Ama İHL'li olunca önümüze engeller konuldu.

mezse

!

Ben bu okulların başarılı olduklarını göstermek adına günde 200 soru çözmeme gerekiyorsa 500 soru çözdüm. Dolayısıyla bu başarı geldi.

Tüm bunlara rağmen iyi bir puan aldınız. Bunu başarabilmek için neler yaptınız, nasıl bir çalışma temposu içerisindeydiniz?

Bir hedef doğrultusunda çalıştığınız zaman başarı sizin için kaçınılmaz oluyor. Dolayısıyla ilk olarak kendime bir hedef koydum. Daha sonra bu hedefe ulaşabilmek için konuları anlamaya çalıştım.

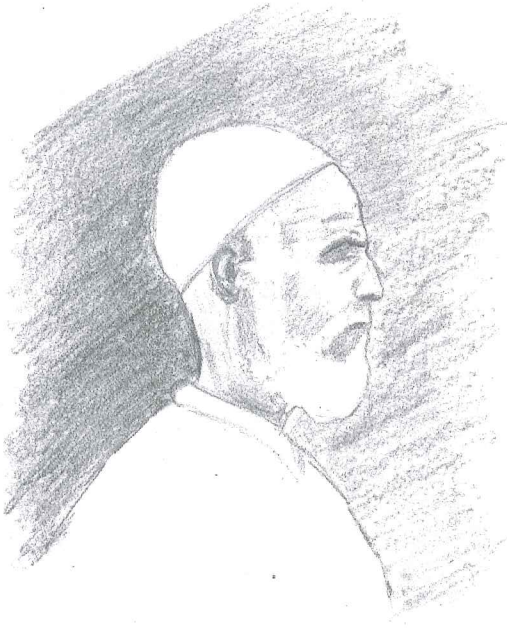
Daha sonra konularla alakalı soruları çözdüm etütlere katıldım. Bir konu dinlemek ve ya bir etüte gitmek ve ya bir soru çözmek basit gelebilir fakat tüm bunları programlı bir şekilde yürüttüğümüz zaman başarıyı yakalıyorsunuz.

Son olarak, bu sene sınava girecek arkadaşlara tavsiyeleriniz nelerdir?

Kendilerine bir hedef koysunlar ve bu hedef doğrultusunda vazgeçmeden çalışsınlar. Çünkü başarısız olanların çoğu vazgeçenlerdir.

Ömer Yıldız: Buğra Şimşek'le İmam Hatip'de tam 3 senemiz geçti. Okulun pansiyonunda yaklaşık 2 sene aynı odada kaldık. Kendisi çok uyumlu bir insandı. Lise 2'yi bitireceğimiz zaman herkes o malum soruyu birbirine soruyordu: İmam Hatip'den ayrılacak mısınız? Ben aynı soruyu Buğra'ya sorduğumda bana ayrılmayacağını ve "Ustada kalırsa bu öksüz yapı / Onu sürdürmeyen çirak utansın" sözünden yola çıkarak vatanına, milletine bir İmam Hatipli olarak yardım etmek istediğini söyledi. Ve öyle de yaptı. Allah yardımcısı olsun!

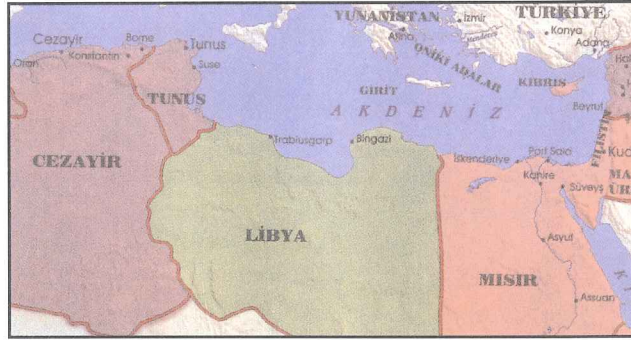

Ömer Muhtar

“Onun gibi on insan olsaydı, bize yeterdi”

Ömer Muhtar 1862 yılında, Libya’da Defne bölgesinin Batnan kasabasında dünyaya geldi. Ömer Muhtar köklü bir dini eğitim aldı. İlmî tahsilinin yanında çeşitli sanat dallarında da kendisini yetiştirdi. Marangozluk, demircilik, ziraatçılık, duvar ustalığı gibi el becerilerini elde etti. Aynı zamanda usta bir binici olarak ün saldı. Çağbub’taki okul arkadaşları onu son derece ciddi, üzerine düşen yükümlülükleri zamanında yerine getiren, istikrarlı bir yaşam süren bir şahsiyet olarak

anlatmaktaydı. Mütevazî yaşantısı, servet peşinde koşmaması, onu saygın bir şahsiyet haline getirdi. Ömer Muhtar’ın ağırbaşlılığı ve saygın kişiliği kendisine önemli görevler verilmesini sağladı. Bu görevlerini İtalyan’ın Libya’ya saldırdığı 1911 yılına kadar sürdürdü. Ömer Muhtar birçok Kuzey Afrikalı Müslü-

man gibi Senusi tarikatına mensuptu.

19.yy’da Kuzey Afrika’da teşekkül eden bu tasavvuf ekolü kısa zamanda çok hızlı bir ilerleme kaydetmiş, içinde barındırdığı dinamizm ile Sömürgeci güçlere karşı Afrika Müslümanlarının soluğunu daima diri ve taze tutmuştur. Bir tasavvuf ekolünden ziyade bir ıslahat hareketi olarak görülebilecek Senusi hareketi, tarikat ve

tasavvufu asli güzelliğine döndürmeyi, onu bir miskinler ocağı olmaktan çıkarıp, hayatın her yönünü kucaklayan bir hizmet kurumuna dönüştürmeyi hedef almıştı.

Batılı devletlerinin sö-

mürge kurma yarışında çok geç kalan İtalya, Mısır’ın İngiliz işgalinde olması, Osmanlı devletinin deniz gücünün neredeyse olmaması gibi sebeplerden dolayı Libya’yı kolay bir lokma gibi görerek 27 Eylül 1911’de Osmanlı hükümetine verdikleri ultimatomla Trablusgarb’a çıkartma yaptılar. İtalya askeri yetkililerinin hesabı işgalin

15 günde tamamlanacağı yönündeydi. Fakat bir avuç Osmanlı kuvveti ile dayanışma içindeki Libya halkı büyük bir direniş sergiledi. Uzayan savaşın kaderi Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle yeni bir boyut kazandı. İtalya'yı Roma imparatorluğu devrindeki azametine döndürme hülyaları kuran İtalyan "Duçe"si, Trablusgarb'taki direnişin ezilmesini, Senusi mukavemetinin kırılmasını birinci öncelikli iş olarak görüyordu. Daha önce yapılan tüm anlaşmaları fesheden İtalyanlar 1923 yılında ikinci işgallerine başladılar. Ani İtalyan baskını ile bir an afallayan mücahidler, kısa bir süre içinde bir büyük bir liderin etrafında toparlandılar. Daha önceki muharebelerde askeri dehası ile Osmanlı subaylarının dahi dikkatini çeken ve bir Senusi liderinin "Onun gibi on insan olsaydı, bize yeterdi" dediği bu kahraman Ömer Muhtar'dı. İtalyan Ömer Muhtar'ı Mısır'da bulup ona kendilerine göre cazip tekliflerde bulundular. Ona direnişinden vazgeçmesi halinde, kendisine güzel bir köşk, hayatının sonuna kadar rahat yaşayacağı yüklü bir maaş ve ekonomik yardımlar teklif ettilerse de Çöl Arslanı Ömer Muhtar'ı yolundan döndüremediler. Mücahidler binbir yokluk içinde kıvrırırken, işgal güçleri,

modernize olmuş birlikleri ile artık kesin bir darbe için hazırlanıyorlardı. Kuvvet dengesi olmayan bu çirkin savaşta İtalyanlar için geçerli hiçbir hukuk yoktu. Direniş güçlerinin halktan yardım görmelerini engellemek için bölgedeki hayvanlar telef edilmekte, mahsuller, ürünler zarara uğratılmakta ve ormanlar yakılmaktaydı. Zaten Batı'nın insaniyetperver maskesi altındaki yüzü hep böyle olmuştur.

İtalyanların üstün silah ve insan gücüne karşı mücahidler inatçı bir direniş sergilediler. Çatışmaların dozu gün gittikçe arttı. Savaşın gittikçe uzaması, katliam ve kıtlığın insanları telef etmesi, İtalyanlar'ın ardarda bir çok baskınlar ve saldırılar düzenlendi. Baskınlar sürmesine rağmen Ömer Muhtar hala operasyonlarına devam ediyordu. 11 Nisan 1930'da El Faidiye üzerinde büyük bir saldırı düzenleyen mücahidler İtalyanları unutamayacakları bir hezimete uğrattılar. Badoglio, düşmanı Ömer Muhtar'ın dehası içinde şu itirafları yapmak zorunda kalmıştı: "Bu direniş bir kişinin omuzlarındadır.

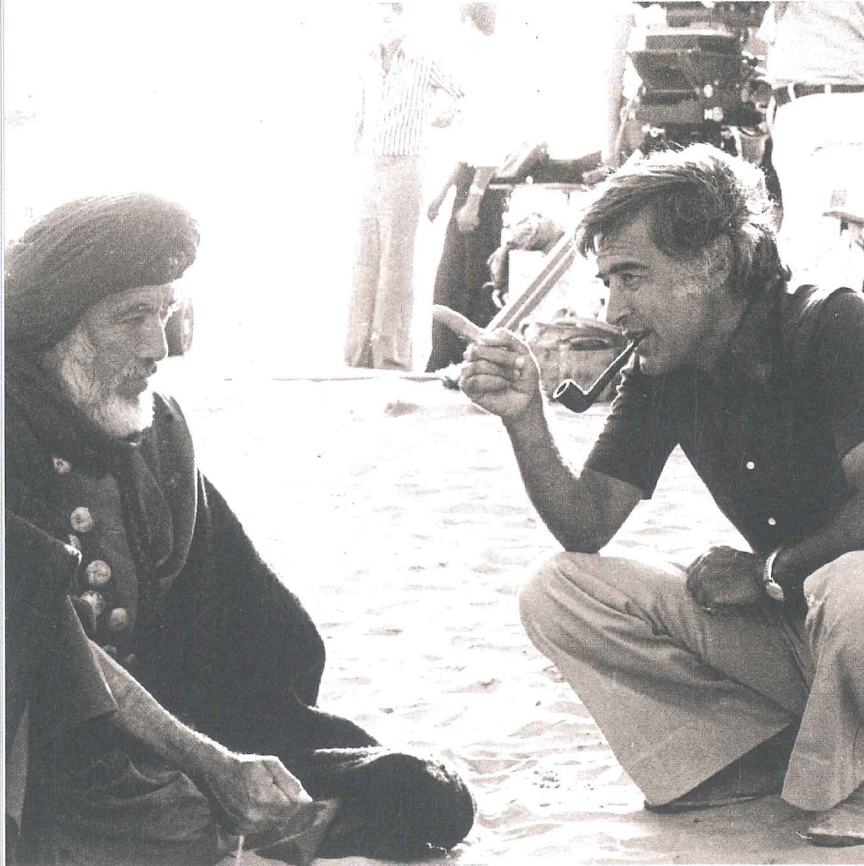
Ömer Muhtar, bu işi kimseye bırakmamaktadır...Savaş aleyhine geliştiğinde, güçlü haber alma servisi sayesinde, savaşa ara veriyor. Bize gelen bilgileri dahi yönlendirebiliyor."

Ve 11 Eylül 1931...

Ömer Muhtar ve yanındakilerle İtalyanlar'ın tuttuğu bölgenin içersine girmişlerdi. İtalyan istihbaratı onun varlığını haber almıştı. Vadiyi her yönden saran kuvvetlerin oluşturduğu

çemberi yarmanın imkanı yoktu. Mücahidler son nefeslerine kadar çarpıştılar. Son anda Ömer Muhtar'ın da atı vurulup yıkıldı ve onu yere düşürdü. Ama bu yetmişini geçkin ihtiyar aslan yılmadı, kendini toparlayıp tüfeğini ateşlemeye devam etti. Elinden yaralananınca tüfeği diğer eline aldı. Artık yapacak bir şey kalmayınca, askerler üzerine çullandılar ve onu esir ettiler. İtalyan birliklerinin genel kumandanı Graziani'nin karşısına çıkartıldı. Bu görüşmede öyle harika cevaplar vermiştir ki, bu taş kalpli general onun hakkında şunları yazacaktır: "Odama girdiği andan çıkıp gittiği ana kadar onun vakar ve haysiyetine son derece hayranlıkla bakıp durdum. Onun tavır ve davranışlarını çok beğendim ve hayran kaldım."

Aynı gün toplama kamplarından getirilen binlerce Libyalının gözleri önünde gayet sakin ve korkusuzca idam sehvasına çıktı. Fecr suresinin son ayetlerinden "Ey huzura ermiş nefis! Razi edici ve razi edilmiş olarak Rabbine dön" ayetleri dilinde... Özgürlüğü için her şeyi göze aldığı yeşil dağlarına son bir kere daha baktı ve bir milleti yetim bırakarak Rabb'ine kavuştu. Allah (cc) rahmet eylesin. Son olarak Muhammed Esed'in 1932'de Medine'de onun şehadetini haber aldığı anda ağzından dökülenleri nakledelim: "Ömer el Muhtar öldü ha... Şu Sireneyka aslanı, yetmiş şu kadar yaşına rağmen halkının özgürlüğü için yılmadan sonuna kadar savaşan Ömer el Muhtar öldü demek ... On uzun yıl boyunca, on uzun ve çileli yıl boyunca en modern silahlarla donatılmış mekanize birliklerle, uçaklarla, topçu bataryalarıyla takviye edilmiş düşman ordularına, kendinden en az on kat daha kalabalık İtalyan kuvvetlerine karşı halkın umutsuz direnişine bayrak olan Ömer el Muhtar..." Allah onlardan razı olsun..

KAYNAKLAR

- 1-Ömer Muhtar-Doç. dr. Ahmed Ağırakça-Beyan yayınları-1994
- 2-Mekke'ye giden yol-Muhammed Esed-İnsan yayınları-2000
- 3-Muhammed Senusi-Kadir Özköse-İnsan Yayınları-2000
- 4-İslami diriliş hareketleri-Mustafa İslamoğlu-Denge yayınları-1998

HİTLER TÜRKİYE'Yİ İŞGALE HAZIRLANMIŞTI

1940 sonunda Alman ordusu İstanbul'a girecek, işgal komutanlığı Perapalası Otelinde kurulacaktı...

Adolf Hitler

II. Dünya Savaşı'nda Almanlar'ın Türkiye'yi İşgal Planı

II. Dünya Savaşı'nın bilinmeyen ya da az bilinen yönlerinden biri de Türkiye'yi ilgilendiren boyutu. Aşağıda konuya ilişkin ilginizi çekecek tarihten bir yaprak yer alıyor. Milliyet'in bir dönem Tarih ve Kültür eki olarak çıkan "Yakın Tarihimiz"de yayımlanan bir yazıda II. Dünya savaşı sırasında Almanların Türkiye'yi işgal etme planlarını ortaya atan bir haber yer alıyor. Habere göre, bugün Genelkurmay'ın elinde bulunan Almanlar'ın Türkiye'yi işgal planı "Çok Gizli - Feld Mareşal List'e Özel" başlığını taşıyor. Rusların ele geçirdikleri, Türk Dışişleri Bakanlığı'nı ziyaret ederek Şükrü Saraçoğlu'na verdikleri iddia edilen raporda, Almanlar'ın II. Dünya Savaşının başlarında Rusya'yı işgal etmeden önce Türkiye'yi işgal etmesi gerektiğini belirtilirken, İstanbul ve İzmit körfezi 1/100 bin ölçeğinde yapılmış haritalarla; havaalanları, limanlar, demir fabrikaları, haberleşme istasyonları ve kimyevi madde üreten laboratuvarlarına kadar tespit ediliyor. Yine bölgedeki tüm köprüler

işaretlenmiş ve bunların yapımında kullanılan malzeme de yanlarına yazılmış. Dosyada harita ve krokiler dışında İstanbul'la ilgili ayrıntılı bilgi de bulunmaktaymış. Örneğin planın 25'inci sayfasında Alman birliklerinin İstanbul'da nasıl dağılacağı ayrıntılı şekilde anlatılmış. Haberde rapordan şu alıntılar da yer alıyor: "Kumanda heyeti, kurmay başkanları ve karargâh birlikleri ancak Beyoğlu'nda uygun şekilde yerleştirilebilir. Beyoğlu'nda 7 büyük otel bulunmaktadır. Bunların en iyileri de Perapalası ve Tokatlıyan otelleridir. Kumanda heyeti özellikle Perapalası Oteline yerleşmelidir. Bölgede birçok küçük oteller daha vardır. Buralarda karargâh subayları kalabilir." Peki, en ince ayrıntısına kadar hazırlanan raporun neticesinde ne oldu? Neticesi şu ki, eğer Hitler, Türkiye'yi silahla değil siyasal yolla saldırmaya ve önce Rusya'ya saldırıya karar vermemiş olsaydı belki de bugün bu raporu farklı sonuçları ile ele alıyor olabilecektik.

Yakın Tarihimiz

11. KEZ AÇIKLANIYOR

Almanlar'ın Türkiye'yi işgal etme planları ortaya atılan bir yaprak yer alıyor. Milliyet'in bir dönem Tarih ve Kültür eki olarak çıkan "Yakın Tarihimiz"de yayımlanan bir yazıda II. Dünya savaşı sırasında Almanların Türkiye'yi işgal etme planlarını ortaya atan bir haber yer alıyor. Habere göre, bugün Genelkurmay'ın elinde bulunan Almanlar'ın Türkiye'yi işgal planı "Çok Gizli - Feld Mareşal List'e Özel" başlığını taşıyor.

Alman Yolu

H Hitler'in II. Dünya Savaşı'nda Türkiye'yi işgal etme planları ortaya atılan bir yaprak yer alıyor. Milliyet'in bir dönem Tarih ve Kültür eki olarak çıkan "Yakın Tarihimiz"de yayımlanan bir yazıda II. Dünya savaşı sırasında Almanların Türkiye'yi işgal etme planlarını ortaya atan bir haber yer alıyor. Habere göre, bugün Genelkurmay'ın elinde bulunan Almanlar'ın Türkiye'yi işgal planı "Çok Gizli - Feld Mareşal List'e Özel" başlığını taşıyor.

İŞGAL PLANI HAZIRLANIYOR

Almanlar'ın Türkiye'yi işgal etme planları ortaya atılan bir yaprak yer alıyor. Milliyet'in bir dönem Tarih ve Kültür eki olarak çıkan "Yakın Tarihimiz"de yayımlanan bir yazıda II. Dünya savaşı sırasında Almanların Türkiye'yi işgal etme planlarını ortaya atan bir haber yer alıyor. Habere göre, bugün Genelkurmay'ın elinde bulunan Almanlar'ın Türkiye'yi işgal planı "Çok Gizli - Feld Mareşal List'e Özel" başlığını taşıyor.

YAKIN TARİHİMİZ

TÜRKLERE GEÇEN PLAN

Almanlar'ın Türkiye'yi işgal etme planları ortaya atılan bir yaprak yer alıyor. Milliyet'in bir dönem Tarih ve Kültür eki olarak çıkan "Yakın Tarihimiz"de yayımlanan bir yazıda II. Dünya savaşı sırasında Almanların Türkiye'yi işgal etme planlarını ortaya atan bir haber yer alıyor. Habere göre, bugün Genelkurmay'ın elinde bulunan Almanlar'ın Türkiye'yi işgal planı "Çok Gizli - Feld Mareşal List'e Özel" başlığını taşıyor.

PERAPALASA

Almanlar'ın Türkiye'yi işgal etme planları ortaya atılan bir yaprak yer alıyor. Milliyet'in bir dönem Tarih ve Kültür eki olarak çıkan "Yakın Tarihimiz"de yayımlanan bir yazıda II. Dünya savaşı sırasında Almanların Türkiye'yi işgal etme planlarını ortaya atan bir haber yer alıyor. Habere göre, bugün Genelkurmay'ın elinde bulunan Almanlar'ın Türkiye'yi işgal planı "Çok Gizli - Feld Mareşal List'e Özel" başlığını taşıyor.

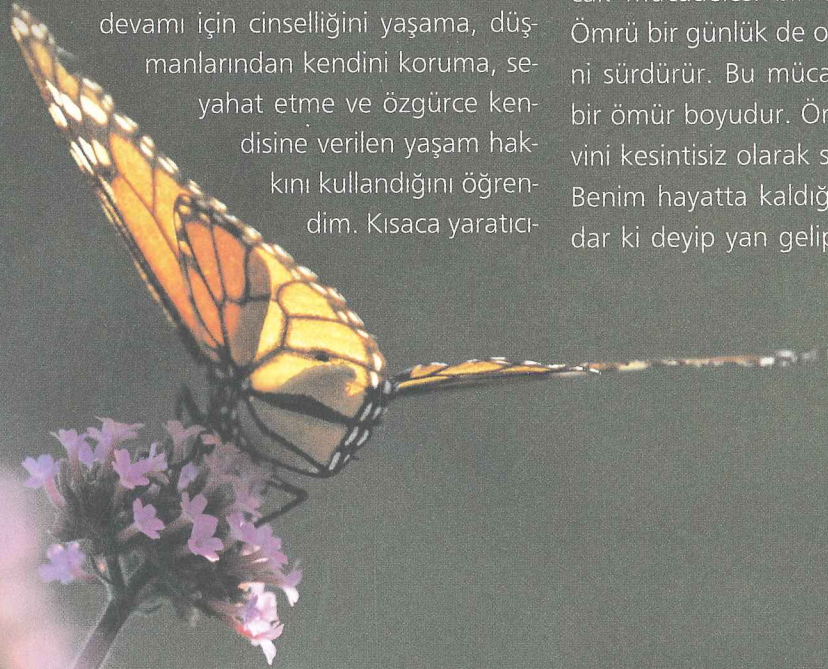
Sınırlı Ömür Sı

Abdulvahap YAMAN

Kelebekler; tarifsiz güzellik ve zarafetleriyle Allah'ın en hoş, en ilginç ve en narin şekilde yarattığı canlılardır. Kelebeklerin, ömrü en kısa canlılar olduğunu duyduğumda ilgimi çeken onların kısa ömürleri boyunca neler yaptıkları idi. Ancak konu ile ilgili yaptığım araştırmalarda çok kısa ömürlü yaratıklar oldukları halde, her canlının verdiği hayat mücadelesinin bütün gereklerini eksiksiz yerine getirdiklerini gördüm. Her canlı gibi doğma, büyüme, yeme, içme, neslinin devamı için cinselliğini yaşama, düşmanlarından kendini koruma, seyahat etme ve özgürce kendisine verilen yaşam hakkını kullandığını öğrendim. Kısaca yaratıcı-

nın kendisine biçtiği rolü kesintisiz ve kusursuz yerine getirdiğini müşahade ettim. Yüce yaratımız da Kitabımız Kur'an'ı Kerimimizde bütün varlıklarla ilgili şöyle buyurmaktadır. Gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları biz, şüphesiz yerli yerince ve belli bir süre için yarattık. İnkâr edenler, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler. (Ahkaf 3)

Kelebeğin hayat mücadelesi çok kısadır. (Bir gün veya birkaç gün) Ancak mücadelesi bir ömür boyudur. Ömrü bir günlük de olsa mücadelesini sürdürür. Bu mücadele onun için bir ömür boyudur. Ömür boyu görevini kesintisiz olarak sürdürür. Benim hayatta kaldığım süre ne kadar ki deyip yan gelip yatmaz. Nasıl

Yırsız Mücadele

olsa bir veya birkaç gün sonra öleceğim niye çalışıp çabalayayım. Bu kısacık ömrümde birazcık, güzel ve rengarenk çiçeklerin arasında sefa süreyim demez.

Çiçekleri gezer, tozar, gıdasını alır, her şeyden önce kendisinden sonra neslinin devam etmesini sağlayacak ve hayat mücadelesini sürdürecektir olan yavrularının oluşmasına imkan verecek yumurtalarını itina ile sağlam yerlere bırakır. Yani ömrünün kısalığı kelebek için görevini yapmaya engel teşkil etmez. Kısacık ömründe kendisine yaratıcımız tarafından tayin edilen yaşam tarzını gereği gibi hareket ederek, hayatını kumsuz olarak tamamlar. Ömrü çok kısa olmasına rağmen onun mücadelesi bir ömür boyu sürmektedir. Kısacık ömrünün her hangi bir yerinde hayat mücadelesini yarım bırakmaz. Görevini başarıyla tamamlar. Hayatını dolu dolu yaşar. Yaratıcımızın ahenk içerisinde kurguladığı ve tanzim ettiği dünya hayatının tüm kurallarına uyarak aşağıdaki ayette anlamını bulan bir tarz da yaşamını sürdürür. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, azîzdir, hakîmdir. (Hadid 1) Ayette kelebeğin de ömrünü Allah'ı hatırlamak ve O'nu anmak için çabalamakla geçirdiğini görmekteyiz.

Uzun ömürlü olmak, yan gelip yatmak değildir! Görevini başarıyla tamamlayan kelekleri düşünürken, yaratılan canlıların içerisinde tek akıl sahibi biz insanların yaşayış ve davranışlarını da düşünmeden edemedim. Hz. Adem'den beri süre gelmekte olan insanoğlu tarihinde, yaşam süreleri çok farklı olan bizler hayatımızın ne kadarını bizden istenilen şekliyle değerlendirebili-

yoruz. Her bir insana Cenabı Hak tarafından uzun veya kısa, az veya çok ömür tayin edilmiştir. Verilen bu ömrün nasıl geçirilmesi gerektiği de insanlar içerisinde seçilen, örnek şahsiyetler olan peygamberler vasıtasıyla ulaştırılmıştır. İlk insan Adem peygambere bilgiyi, eşyanın isimlerini ve mahiyetlerini öğretmiştir. Dolayısı ile ilk bilgi ilahi kaynaklıdır.

İnsanlar kendilerine öğretilen bu bilgilerden uzaklaştıkça bilgiler yenilenmiş ve taze bilgiler gönderilmiştir. Kendisine bilgi ulaşmayan, uyarılmayan, yapacağı iş tarif edilmeyen hiçbir topluluk bırakılmamıştır. İnsanların hep tarif edilen hayat üzere yaşamaları istenmiştir.

İnsanoğluna nasıl davranacağı, nelerden kaçınacağı, hangi hal üzere yaşayacağını öğreten peygamberlere baktığımızda kimi elli, atmış yıl, kimi dokuz yüz elli yıl bıkmadan usanmadan sözün gereğini yaparak ilahi bilgileri kavimlerine aktarmışlardır.

Bu rehberlerden Nuh peygambere bakarsak kavmini ne kadar uzun süre ilahi mesaja davet ettiğini hayretle görürüz. Ayette cenab-ı Hak bu durumu şöyle açıklıyor.

Andolsun ki biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik de o bin yıldan elli yıl eksik bir süre onların arasında kaldı. Sonunda onlar zulümlerini sürdürürken tufan kendilerini yakalayiverdi. (Ankebut 14)

Dokuzyüz elli seneyi gözlerinizin önüne bir getirin. Bu kadar uzun süre yaşayan bir insan bıkmadan, usanmadan insanları Allah'ın yoluna davet etmiştir.

Niye dokuz yüz elli sene yaşayan Nuh peygam-

beri örnek verdim. Topluluğu tarafından hep yalanlanmasına rağmen, ilahi mesajı insanlara ulaştırmak için görevini uzunca yıllar bıkmadan, yılgınlığa düşmeden, sorumluluğunun bilincinde olarak yerine getiren bir insan örneği vermek istedim.

Yazımızın başında belirttiğimiz ömrü bir günlük olan kelebek te yaratılışına uygun olarak görevini yapıyordu. Dokuzyüz elli yıl yaşayan Nuh peygamber de yüklendiği sorumluluğunu yerine getiriyordu. Her canlı kendisinden yapılması istenilen ve kendilerine biçilen görevlerine uygun davranıyorlardı.

Örnek olsun diye bir en kısa ömürlü varlık, bir de en uzun yaşayan bir varlık zihnimde oluştu. Kısa ömürlü olan kelebeğin de, uzun ömürlü olan bir peygamberin de mücadelesi ömür boyu sürmüştür. Bir günlük olan ömür de de mücadele sürekli ve kesintisiz olmuştur. Hayat mücadelesinin gerektirdiği bütün şartlar yerine getirilmiş, kusursuz bir ömür kesintisiz bir mücadele sürdürülmüştür. Dokuzyüz elli senelik ömür dede peygamber tebliğini bıkmadan, usanmadan ya Rabb'im bu insanlar anlamıyorlar, yeter artık bıktım demeden yapmıştır. Onun mücadelesi de uzun yaşamasına rağmen kesintisiz ve ömür boyunca olmuştur. İnsanları Allah'ın dinine çağırmıştır. Allah'ı İlah ve Rabb olarak tanımaya, O'na kulluk etmeye, koyduğu haram alanlarını aşmama ya, meşru

ve güzel bir hayat tarzı sürmeye davet etmiştir. İster kelebekler kadar kısa, ister Nuh peygamber kadar uzun verilmiş bir ömrümüz olsun. Hayat mücadelemiz konulan ve korunan sınırlar içerisinde, özgürce, kendimizden istenilen tarzda, meşru ve gereğini yapmış insan mutluluğu içerisinde öncü ve övülen insanlar gibi yaşamalıyız. Hayatımızı yaratılışımızın gayesine uygun hale getirirsek övülen insanlardan oluruz.

Hayatın, tebliğin ve mücadelenin kesintisiz ve sürekli olduğunu bilip hatırlayanlar, her ne şart altında olursa olsun gereğini yapmaktan yılmayanlardır.

Sorumluluklarını devamlı hatırlayıp hayatlarını Allah'ın vermiş olduğu ömür süresince planlayanlar ve derslerini iyi çalışıp görevlerini kusursuz yerine getirenler hem bu dünyada hem de ahirette karşılığını mutluluk olarak göreceklerdir.

Kendilerine mutluluk vaad edilenler, buna erişmek için bu süreçte yumuşak başlı, adil, güvenilir, özü sözü bir, kucaklayıcı, kuşatıcı ve istikrarlı bir tavır sergilerler.

Kavgacı, sert, nefret ettiren, uzaklaştıran, dışlayan davranışlardan uzak dururlar.

Zamanı ve sözcükleri boş yere harcamazlar, zira bu ikisinin de çok değerli olduğunu bilirler.

Emek verir, kulak verir, bilgi verir ama hiçbir zaman boş vermezler, neme lazım demezler.

Bilirler ki; kahramanlar, yapılması gerekenleri ne pahasına olursa olsun yapan insanlardır.

Görevini ömür boyu yapan kahramanlar olamaz dileklerimizle!

Ramazan

Esenlik Mevsimi

Zeynep Vatandaş

Ramazan;

Öyle bir aydayız ki, bu ay hayattaki uğraşlarımızın, bitmek bilmeyen koşuşturmalara sebep olan günübirlik işlerimizin ağırlığı altında ezilen ve bu ağırlıklardan dolayı karartılarak içine gömülen ruhumuzu tekrardan gün ışığına çıkarttığımız bir ay. Bu ay herhangi bir ay değil, bu ay Ramazan. Peşinde koşup durduğumuz işlerin aslında her birinin gelip geçici olduğunu fark etmemizi sağlayan, bu sayede hayattaki asıl amacımızı daha fazla fark etmemizi, biraz daha özümze dönerek kendi manevi dünyamızı zenginleştirmemizi sağlayan bir ay. Bu ay gerçek anlamda bir diriliş ayı. Hayatımızın, özümüzün, varlığımızın olması gereken rotasını buluş ayı.

Ramazan; huzurun ayı, gerçeğin ayı, esenliğin ayı.

Ramazan;

Bir ay boyunca daha bir huşu içinde kılınan namazlar, daha çok gözyaşı dökülerek okunan Kur'anlar ve belki de bir yıl boyunca hiç islanmadığı kadar çok islanan secdeler...

Ellerin hiç inmeyecekmiş gibi uzun süre semada kalması, birbiri ardına sıralanan dualar ve bu dualar sayesinde aslında bildiğimiz ama tüm günümüzü işgal eden meşgalelerden dolayı unuttuğumuz, hatırlamadığımız kulluğumuzu tekrardan idrak edişimiz. Her şeye gücü yetenin bir tek O oluşunu zihnimize tekrardan kazıyışımız...

Ramazan; açlıkta tokluğu, yoklukta bolluğu bulma ayı.

Ramazan;

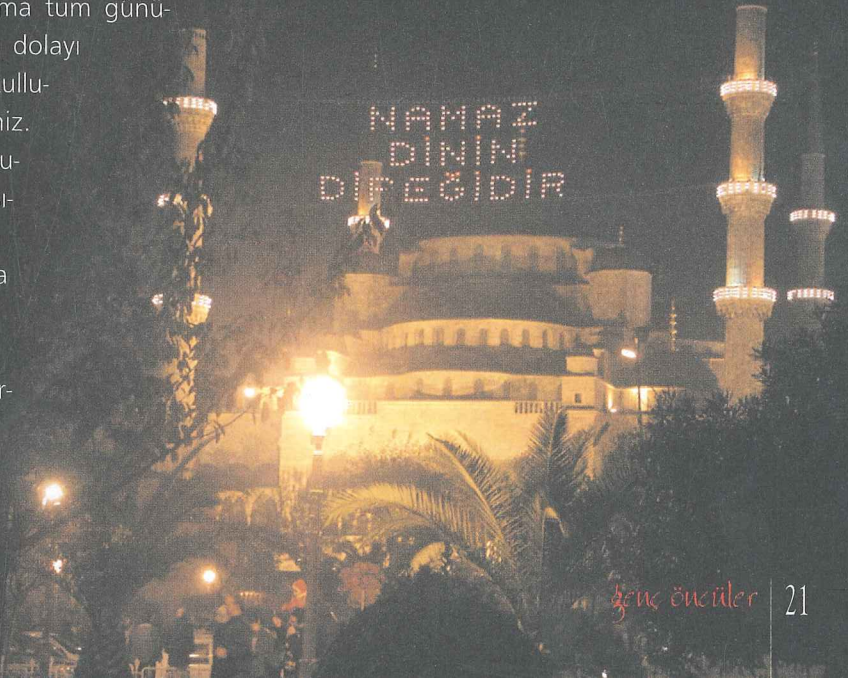
Hep birlikte sahura kalkış, gözlerden uykunun silinmiş olması, sıcak yatağın, tatlı uykunun özlemine çekmeden tek bir amaç için yeni-

len yemekler, sahurun ardında bekleyen aç geçirecek bir gün, annelerin yemek telaşı, mutfaktan gelen yemek kokularının nefsi okşaması ama açlığa direnme, nefsisiz her isteğine direnme... Ramazan; nefsimizin yükünü omuzlarımızda hissetmeyişimizin ayı.

Tutkularımızın bize değil, bizim tutkularımıza ege-men olduğumuz saatler, günler... ve kutlu bir ay.

İftara az bir zaman kala fırınlardan yükselen sıcak pide kokuları, televizyonlardaki iftar programlarının sesi ve artık son dakikalari rabbimize yönelerek geçirip dua edişimiz, akşam ezanı, iftar ve nefse egemenliğimizin ilanı.

Ramazan; Allah'a kendimizi daha yakın hissettiren bir ay. Şükürlerin en çok yapıldığı bir zaman. Bütün bir gün aç kalmakla ekme ve suyun ne büyük bir nimet olduğunu anlayarak bolca şükretmemizi, yoksulların açlık adına neler çektiğini bir nebze olsun anlamamızı, yardımlara koşar adımlarla gitmemizi, sol elin görmeden sağ elin darda kalmışlara uzanışını, yoksulların yüzlerinin daha çok gülmesini sağlayan kutlu ay, kutlu Ramazan.

Ramazan Sohbeti

Ahmet Rasim
2 RAMAZAN 1331

Fakir, fakat kalbi deniz kadar geniş ve kaygısız kişilerden birinin, iftar vaktine doğru açlık, susuzluk derdiyle alabildiğine gidip dururken, karşısına kapısının iki büyük kanadı ardına kadar açık bir konak çıkar. Bakar ki ayvazlar baslarında kar gibi örüle-re sanlı tablalara:

— Destur!... Dokunmayın!... diyerek geçiyorlar. Davranışları ve durumlarından mahallenin fakirlerinden oldukları anlaşılan bir takım kimseler de içeriye giriyorlar. O da külahını düzeltir, elini göğsüne basar:

— Eyvallah!... diyerek, dalar. Hakikaten umduğu hâsil olur, konağın alt kat koğuşlarına kurulmuş sofralardan birine ağaların yol göstermesiyle oturur. Top atılır atılmaz herkes gibi iftariyelere saldırır, sıra çorbaya gelir, onu da içer. Bu aralık bir ses:

— Salli!
diyerek yankılanır. (Eskiden, iftardan sonra akşam namazı kılınır. Birer çubuk, birer kahve içilir, tekrar sofraya oturularak yemek tamamlanırdı). Kalkarlar. Akşam namazını kılarlar. Bizim kalender, yemekteki bu kesmelerden memnun olmazsa da çaresiz kalarak diğerlerine uyar. Yemekten sonra bakar ki kimse dağılmıyor. Diş kirasını hatırlayıp midesi gibi kesesini de dağıtılabilecek pay ile sevindirmek emeliyle yerinden kımıldamaz. Bir çubuk, bir çubuk daha, bir kahve bir kahve daha derken bir:

— Salli!...
daveti daha işitilir. Cemaat yine ayaklanır. Namazgaha gidilir. İmam (teravih) ile bütün Ramazan'da hatim indirmek itiyadında bulunduğu için her rek'atte on onbeş ayet-i kerime okuyarak kıldırır. Bizim perişan sarık

ise ibadette acele ve hatta ihmale taraftar olduğu için fena halde sıkılır. Müezzin büyük âmini bırakıp küçük âmini alır almaz o da pabuçlarını alarak so-kağa fırlar.

Gecenin serin havası alınma vurdukça:

— Bilmediğin yere ne girersin?... diyerek söylenirmiş. Semte kadar yürümüş. İki kat yorgun olduğu için kahvenin bir köşesine çekilmiş, ötekinin berikinin gevezeliklerini dinlermiş. Birisi demiş ki:

— Hiç bir şeye yanmıyorum, kaza da edemedim ona yanıyorum.

— Hayrola...

— Geçen yıl bir teravih kaçırmıştım da...

Bunu işitince derhal irkilmiş.

— Nafile ne yan, ne kaza et. Senin kaçırdığın teravih bu gece beni yakaladı!...

Oruç Nedir?

"Oruç, doğru anlaşılmadan, önem ve işlevi kavranmadan tutulan ramazan orucu, büyük oranda ve hatta tamamen, aç kalmış olmaktan veya diyet yapmış olmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir. Bu, diğer ibadetlerde olduğu gibi, kişisel bir kanaat ve yargı değildir. Bunu, hakikatin kutlu elçisi dile getirmiş ve belirli şartı yerine getirmeyenlerin sadece 'aç ve susuz kalacaklarını'⁵ ifade etmiştir. Daha da önemlisi, bu diriliş ayının sahibi yüce Allah, konuya ilişkin emir ve uyarısı ile ramazan orucunun gerçek anlam ve işlevini şöyle açıklamıştır: 'Ey iman edenler! Allah, sizden öncekilere farz kıldığı gibi, orucu size de farz kıldı ki, (her türlü yanlışlıktan, ahlaksızlıktan, kötülükten) sakınasınız...' (Bakara, 2:183). Ayette belirtildiği üzere, orucun amacı 'sakınmaktır', 'korunmaktır'. Bu durumda 'sakınılması/korunulması gereken şey(ler) nedir?' sorusunu sormak gerekebilir. Ve bu sorunun cevabını, hiç zorlanmadan ve yorucu arayışlara girmeden, 'her türlü inanç yanlışlığından, kötü hal ve hareketlerden, ahlaksızlıktan, zulümden sakınmaktır/korunmaktır' biçiminde vermek mümkündür."

DIŞ KIRASI

Eski zaman Ramazanlarında iftara gidilen yerlerde misafirlere hediye makamında verilen para hakkında kullanılan bir deyimdir.

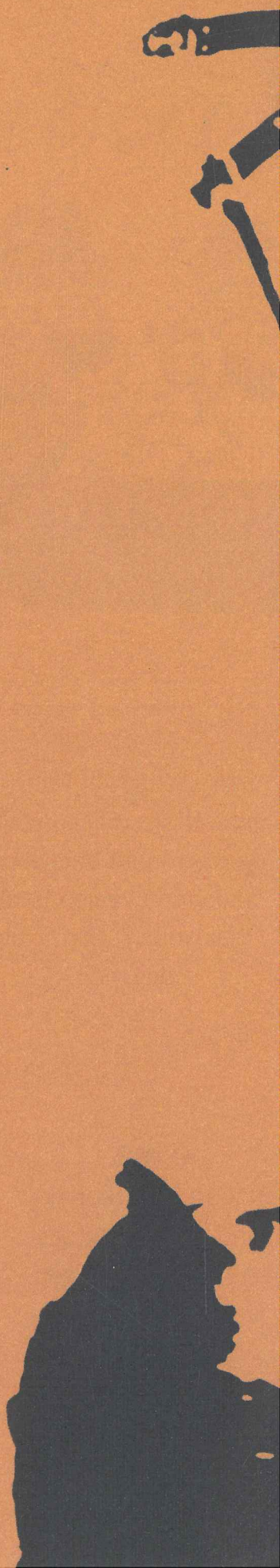
AYVAZ

Eskiden kibar konaklarında mutfak vesair bazı hizmetlerde bulunan uşaklara verilen addır.

yaşayan ümmet

**bazen bir sapantaşı
mesafesinde**

hayat buluyor

 Genç Öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

Kaza

Mevsimin yüzü kıştı. Aralık ayının ortalarındaydık. Dışarıyı yürünemeyecek kadar karlı, tipi ise yürütmeyecek kadar inatçıydı. Soğuğu ve sessizliği yattığım küçük odanın gıcırdayan pencerelerinden fark ediyordum.

Ayın onuydu sanıyorsam. Annem o sabah daha bir telaşlıydı. Kardeşim Ayşe'yi ve beni köye, dedemin yanına göndermeye hazırlanıyordu.

Soğuktan büzüşmüş ayaklarıma çoraplarımı aceleyle geçirdim. Ayşe, masum tavırlarıyla saçlarını iki yandan ördü. Annem, kalın pardesüsünü üzerine geçirmesinin ardından Ayşe'yle benim ellerimden tutup yola koyuldu. İkimizde bu kış kıyamette yürümeye pek niyetli değildik. Zaten niyetimiz olsa da tipi buna izin vermeye razı görünmüyordu. Neyse ki uyuşuk tavrıma za inat otobüse zamanında vardık. İki küçük can arka köşede yer alan koltuklara sığışiverdik. Ayşe dokuzundaydı; bense on üçtüm henüz. Küçükbaşlarımızı, koca otobüste tek olmamızdan mıdır bilinmez binen her yolcu mütemadiyen ikimize de bakıyordu. Şoför amca otobüsü harekete geçirinceye değin üzerimizden bakışlar eksik olmadı. Hava bulutların etkisiyle erken

kararmıştı. Camdan gördüğüm son manzaraysa annemin göz yaşlarını başörtüsüne silişiydi. Niye ağladığını hiç mi hiç anlamamış, bunun nedenini esen sert ayaza bağlamıştım. Herhalde epeyce üşümüş olacaktı.

Of ne sıkılmıştım bu otobüsün ağır gidişinden, anlatamam. Bir iki saat önce bize dönük olan meraklı gözler artık saatlere çevriliydi. Önümüzdeki teyze dikka-timden kaçmamıştı, dakikada bir bakıyordu saatine. Bir de yanında oturan-kocasını mıdır bilinmez-yaşlı adama daha iki saat-ten fazla var diyordu. Bu ağır yolculuk onu da bunaltmış olacak ki inişinin zamanını kolluyor diye geçti aklımdan. Ayşe'ye çoktan maşlup olmuş tavrıyla başı omzuma çökük uyuyordu. Çokça zaman sonra şoförün mola dediği sesi duyuluverdi. Bu mola arasında-annemle yaptığımız yolculuklardan anımsıyorum-birçok kişi eline ya su şişesi ya da hamburger alır. Yahu bu sefer nedendir bilemiyorum kimse hiçbir şey yemiyordu, üstelik lıkır lıkır içilen suyun sesi de ilişmiyordu kulağıma.

Etrafı gözlerken iki koltuk ötemde davul Hilmi'yi gördüm. Hilmi, bizim mahallenin en obur, en toplu çocuğudur. Göbeği davul

gibi görüldüğünden biz ona mahallede davul Hilmi deriz. Bir şeyler okuyordu. İşin tuhaf olan yanıysa, yemek yemeye ayrılan bu arada, Hilmi'nin hiçbir şey yemiyor oluşuydu. Uzun süre incelemeye aldım ses çıkarmadan. Su dahi içmiyordu. Zavalıcık babasının zoruyla sonunda kilo vermeye kalkıştı da diyete girdi büyük ihtimalle. Oh iyi bari biraz kilo verirse belki mahallenin futbol takımına alınır diye de umutlandım. Ne de olsa Hilmi, böyle olmadan evvel, oynadığı maçlarda az gol atmamıştı. Yalnız Hilmi'nin babasının yaptığı azıcık gaddarlıktı. Su bile yoktu zavallı arkadaşım.

Biraz hava almak maksadıyla Ayşe'nin başını omzumdan oturduğu koltuğa çekip otobüs-ten indim. Etraf dükkânla doluydu, ama hepsinin inikti kepengi. Açık olan tek yer lüks bir lokantanın yanına kurulmuş mütevazı bir tezgâhtı. Karnım da nasıl açtı anlatamam. Bir oturuşta Hilmi'nin on katı yerim diyordum; lakin cebim öyle çok yemek alacak parayla dolu değildi. Tezgâha ufak adımlarla yanaştım. Çekirdekten başka bir şey görünmüyordu dört köşe taşa koyulmuş tepsinin içinde. Bu sırada tezgâhın yanında bir bacağı kı-

sık iskemlenin üzerine çömelmiş, kır saçlı, kaşları çatık bir amca fark ettim. "Yiyecek başka bir şey yok mu?" diye sordum. Sanki hakaret etmiş gibi amca birden köpürdü. Kayık aksarıyla "Bre evlat ne dersin sen! Ezandan evvel ekmek mi satayım, beni günaha mı sokmak istersin." çekirdekleri işaret ederek; "bunları bile hanımın zoruyla satmaya kalkıştım. Neymiş eve üç kuruş parayla dönmem gerekmiş."

Yaşlı amcaya bir söyledim bin ah işittim. Ben esneyinceye kadar karısının dırdırından yatalak kaynanasının kaprislerine kadar bahsetti. İki ay sonra evlendireceği kızının hazırlıklarını bile öğrendim sayesinde. Ha bir de günahır bu yaptığın, ne ayıptır ağzı kurumuş bu adama sorduğun diye beni kınayıp durdu. Niçin günaha girdiğimi anlayamıyordum; sanki hoca namazdan önce yemek yemek günahır demişti.

Neyse ki esnemeye başladığım zaman sustu. Ben de geri dönmeye kalkıştım; ama karnımın aç oluşunu da unutmuş değildim. Benim de kaşlarım çatıldı o vakit. Hep annemin suçuydu aslında. Ne olurdu sabah o kadar acele etmeyip hazır eseydi sofrayı veya ekmek arası yolluk yapsaydı. Böyle kazınmazdı o zaman midem.

Neyse, çekirdekten başka çarem yoktu. Tekrar amcaya yönelip cebimdeki paranın çoğuyla aldım çekirdek. Nasıl sıcaktı, o ayazda avuçlarımı nasıl ısıtmıştı tuttuğum paket anlatamam. Kalkışa bir yahut iki dakika vardı

otobüse bindim. Ayşe'yle çitçit yemeye koyulduk. Öyle lezzetli geliyordu ki aç karnına bu tuzlu şeyler. Çıt diye çıkardığımız ses ten rahatsız mı olmuşlardı ya da canlarımı çekmişti bilinmez şoför dahi, kafasını iki de bir bize yöneltip tuhaf tuhaf bakıyordu. Bu bakışlara fazla kayıtsız kalamayıp önden arkaya doğru herkese ikramda bulundum. Hilmi de dahil hiç kimse kabul etmedi. Bayat zannedip almadılar herhalde diye Ayşe'yle fıslıdıştık.

Otogara mola yerinden daha çabuk ulaşmıştık. Dedem bizi Ayşe'nin örülü pırl pırl sarı saçlarından olacak-hemencecik tanımıştı. Öpüşüp koklaştık.

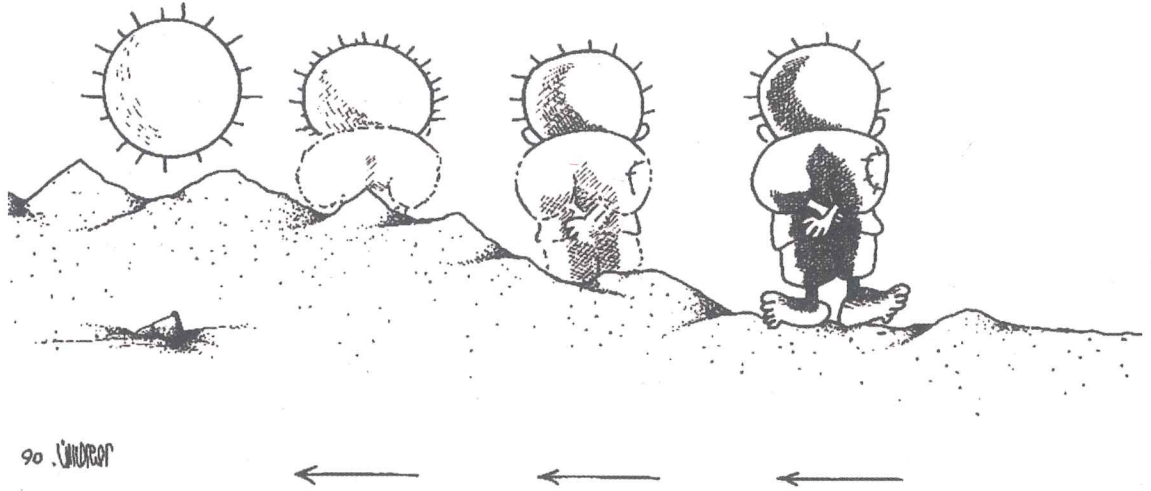
Eve vardığımızda nimet halamdan büyük amcam ismet'e kadar tüm ev sakinlerini gördüm. Hepsi bin bir yiyeceklerle dolu sofraya başına oturmuştu.,ama kimse bir lokma dahi bir şey yemiyordu. Küçük yengemin gözü baklavanın üstünde, benden iki yaş büyük kuzenimse elleri pidelelerdeydi.

Ayşe-zavallı yavrucak çekirdekle doymamıştı ki-hemen oturdu sofraya. Ninem top patladı çocuklarım haydi çorbalarınızı alın. Allah oruçlarınızı kabul etsin demez mi! Başımdan aşağıya kaynar sular döküldü sandım. Ayşe de kıpkırmızı olmuştu. Nasıl unutabiliştik oruçlu olduğumuzu. Bir de oruçlu pek çok insanın içinde çıtlata çıtlata yemiştik çekirdeği. Dedem ; "Ahmet evladım ne bu durgunluğun? Bak sen bozmadın diye kardeşin de koyamıyor ağzına bir lokma. Hadi yavrum hurmadan al bir tane." dedi. Dedemin yüzüne

göz süremeden bugünü, oruçlu oluşumu unutmamı, çekirdeği otobüste yiyişimi bir bir anlattım. O ara Hilmi'nin de niyetli olduğundan bir şey yemediğini de anlamıştım. Onun kadar dahi sabırlı olup tutamamıştım orucumu. Bir söylediklerim bir akıldan geçenler yüzümü daha bir kızartıyordu. Dedem gür bir sesle "Demek unuttunuz ramazanı, orucu. . ." dedi. Sonra bıyık altından gülümseyerek bir kolunun altına beni ötekine Ayşe'yi alıp "Yavrucaklar sizin orucunuz bozulmadı; çünkü unutup yenen şey bozmadı orucu." dedi. Dedemin o yumuşak sesi yüreğime su serpmişti. Sonra bıyığını iki yandan düzelterek "Ee, bari çekirdek kaldı mı? bak dediniz dediniz canım çekti yahu." dedi şen sesiyle. Sofrada ninemin kahkahasıyla başlayan bir gülüşme, benim içimdeyse öyle bir rahatlık yaşandı ki sormayın. Daha sonra ninemin sormasından, yengemin bir türlü gözlerini ayıramadığı baklavadan yemeye koyuldum; ama ne yalan söyleyeyim hiçbir tuzlu çekirdeklerim kadar lezzetli değildi:)

Hanzala

Murtaza Koçak

Filistinli çizer Naci el-Ali'nin Hanzala'sı İsrail'in vahşet ve yıkım politikasından doğmuş bir çocuktur, dış görünümünün, onu mülteci kamplarının diğer çocuklarından ayıran belirgin hiçbir özelliği yoktur. Besili, şımartılmış ya da rahat bir çocuk değildir Hanzala. Tıpkı kamp arkadaşları gibi yalınayak, çirkin, bakımsız ve kirpi saçlı bir çocuktur. 10 yaşındaki bu çocuğu diğerlerinden ayıran, onun "negatif" ve küskün biri olmasıdır. Bağladığı elleri

arkasında bu çocuk Amerika ve İsrail'in bölgedeki politikalarını ve önerdikleri "çözümü" protesto etmektedir. Hanzala elini bağlamaktadır, buna Henry Kissinger'ın Filistin politikasını öğrendiğinde karar vermiştir. Hanzala'yı mülteci çocuklardan ayıran, onun bize sırtını dönmesidir. Negatif bir kişiliktir o; reddeden biri ve reddettiği sadece Amerika ve İsrail'in politikaları değildir. Hanzala nadiren yorum yapan ve eyleme geçen bir tanıktır;

bazen onu bir taşa uzanırken ya da taş fırlatırken de görürüz, ama esas olarak Filistin'de olup bitenleri izlemektedir. Filistin mücadelesinin direnişçi unsurlarını ve ümmetin acısını temsil etmektedir, ama bir yandan da ümmetin bölünmüşlüğüne ve Filistin halkının acılarına kayıtsızlığı eleştirmektedir. İnsanların sessizliğine, İsrail'in işlediği savaş suçlarına, dünyanın ikiyüzlülüğüne sırtını dönmüştür. Doğanın kanunları Hanzala üzerinde etkili değil-

dir, çünkü o 10 yaşında doğmuştu ve her zaman o yaşta kalacaktır. Hanzala'nın büyümesinin, 10 yaşını geçebilmesinin tek koşulu onun Filistin'e dönebilmesidir. Hanzala bu bakımdan, diğer kamp çocukları gibi, çizeri Naci el-Ali'nin acısını da temsil etmektedir. Naci el-Ali, 1948'de, on yaşındayken ayrılmak zorunda kaldığı Celile'deki köyüne dönmemiştir. Tıpkı büyümesi gibi, Hanzala'nın yüzünü görebilmemizin de bir koşulu vardır: onun yüzünü ancak Filistin özgürlüğünü ve tehdit altındaki haysiyetini yeniden kazandığında görebilecektik.. Hanzala'yı kendi küçük gövdesine hapseden ve içini acıyla dolduran Naci el-Ali'nin acımasızlığı değil, bizzat yaşadıklarıdır. Hanzala'nın elleri arkasında sessizlik içinde tanıklık ettiği göç, yoksulluk ve kamp hayatı, büyük ölçüde Naci el-Ali'nin de kişisel gerçeğidir. Karikatür çizmeyi cezaevinde öğrenen Ali, ilk çizimlerini mülteci kampının duvarlarına yapar. 1960'ların başında Filistin mücadelesinin önderlerinden Gassan Kanafani onun yeteneğini farkeder ve bu alanda profesyonel olarak çalışmasını sağlar. Artık çizimleri yayılmaya ve çizgisinin karakteristik özellikleri belirginleşmeye başlamıştır.

Naci el-Ali, Hanzala'yı yaratmıştır, ama Ali'yi korkudan, geri adım atmaktan koruyan da Hanzala olmuştur. Hanzala Filistin'e sadıktır ve yenilginin dev dalgalarının Ali'yi alıp götürmesini engellemiştir. Yine de Naci el-Ali bir korkuyu her zaman taşıdı: "Sınırlamalardan korkmuyorum ve hiç hesabını yapmıyorum. Tek korktuğum yeisin (ümitsizliğin) kalbime ulaşması." Naci el-Ali 1987'de Londra'da MOSSAD tarafından öldürüldüğünde İngiltere, İsrail yönetimleri olayın örtbas edilmesinde pek istekli davrandılar. "Maskeliler" ve "göbekli-ler", yirmi yıl boyunca kendileriyle mücadele eden bir çocuktan kurtulmuşlardı. Naci el-Ali kederin kalbini sarmasına izin

vermeden öldü, ama Hanzala hala bizi korkaklıktan, geri adım atmaktan ve "göbeklilere" teslim olmaktan koruyabilir. Naci el-Ali'nin Hanzala'sı bize galiba bir şey daha söylüyor: Hepimiz çok daha ağır yenilgiler yaşamış olduğumuza inanmış olabiliriz, ama bir çocuğun suratımıza bakmayı reddetmesi de yabana atılacak bir yenilgi sayılamaz. Naci el Ali'nin ölümünün 2. yılında bizler için alınacak dersler olduğu düşüncesindeyim. Herkes şunu bilmelidir ki en az sapan taşları kadar tehlikeli çizgiler çizen Naci el Ali yi Mossad tarafından 29 ağustos 1987 de öldürüldü ama oluşturduğu karakter Hanzala ile hala aramızda yaşıyor...

Fotobelgesel Bi

Ahmet Bilal Arslan ile

Biraz kendinizden bahseder misiniz?

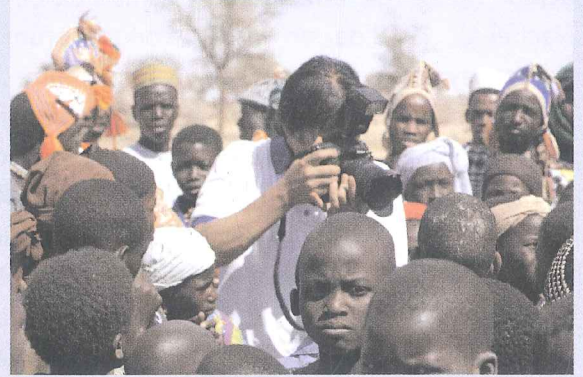
1978 yılında Kahramanmaraş'ta doğdum. İlköğretim ve liseyi burada okudum. Üniversite hayatına da biyoloji bölümü ile yine Maraş'ta başladım ancak fotoğraf sevdasına 4.sınıfta iken okulu bıraktım.1997 yılından bu yana profesyonel olarak fotoğrafçılıkla uğraşıyorum. Daha öncesinde ise amatör olarak çekimler yapıyordum. Yaklaşık yedi senedir fotoğraftan başka hiçbir işle uğraşmıyorum. Bol bol geziyorum. Türkiye'de olsun, yurtdışında olsun epey yer gezdim. Epeyce öğrencim var, fotoğraf eğitimi veriyorum. Elimden geldiğince insanlara faydalı olmaya çalışıyorum.

Bu işi yapmak için, işin okulunu okumak çok mu önemli?

Alaylıyım, mektepli değilim. Yani herhangi bir eğitim görmedim, kendi kendimi eğittim. Hocalarımız, yol gösterenlerimiz oldu. Hâlâ daha oluyor çünkü öğreneceğimiz çok şey olduğuna inanıyorum.

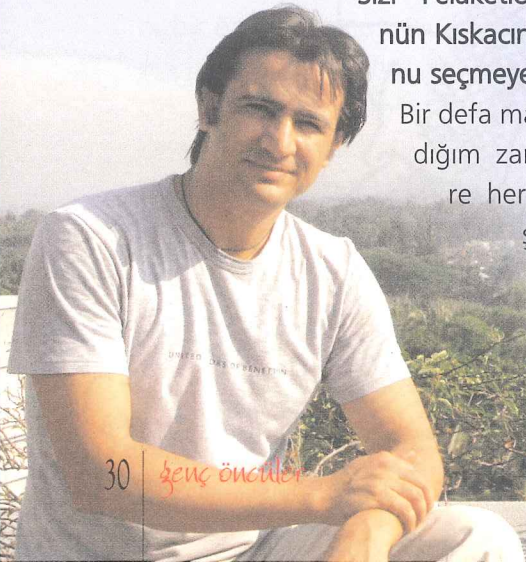
Sizi "Felaketlerin ve Sömürünün Kıskaçında" gibi bir konu seçmeye iten nedir?

Bir defa makineyi elime aldığımda zaman, deklanşöre her basışımda düşündüğüm şey, o fotoğraftan

benim alacağım zevk değil. Fotoğrafın başka insanların ruhlarında yansması benim peşinden koştuğum şey. Yani ben lokantadaki bir aşçı değilim, insanların karnını doyuramam. Yahut ben fabrikatör değilim, insanlara ekmek veremem. Ben sanatçıyım ve insanların ruhlarını doyururum, ruhlarının önündeki kapıları açarım. Benim derdim, sıkıntım bu. Bunun peşinden koşuyorum her deklanşörde, her fotoğrafta. Bütün sanatın amacı da budur zaten, ruhları eğitmek. İnsan ruhunu özgür kılıp ayyaş olmaktan, hırsız olmaktan, berduş olmaktan, kötü insan olmaktan kurtarmaktır sanatın amacı.

İşin gerçeği şu ki, Deniz Feneri Derneği'nin gönüllü fotoğrafçısıyım ben. Endonezya ve Nijer'e götürdüler beni. Bu ülkelerde Deniz Feneri çeşitli faaliyetlerde bulunuyor. Endonezya depreminde yıkılan kentleri onarıyor, Nijer'de su kuyuları açıyor, insanlara keçi dağıtıyor, tohum yardımı yapıyor, sulama kuyuları açıyor. Bunları belgelemek için gittik oralara. Orada beni etkileyen ise sömürgecinin ve felaketlerin insanların yüzlerinde bıraktığı etkilerdi. Deniz Feneri'nin yaptığı şeyleri belgeledim ama 5-10 tane ev

Sergi Üzerine

fotoğrafı çektiysem, yüzlerce insan fotoğrafı çektim. Benim amacım sosyal bir belgesel yapmak ve sosyal belgesel de insanlarla oluyor zaten, doğrudan insan unsurunu fotoğrafa katınca oluyor. İnsanların yüzlerinden yaşadığı felaketlerin ve sömürgecin izlerini okumak mümkün, bu bakışlarına yansımış durumda. Bunların peşine düştüm ben, bunları aradım. Bu yüzden "Felaketlerin ve Sömürgecin Kısacasında" dedik.

Fotoğraf denildiğinde akla ilk gelen şeyler dağların, denizlerin bulunduğu doğa fotoğrafları. İnsan, fotoğrafta çok fazla kullanılmıyor, kullanılsa bile farklı amaçlar için kullanılıyor. Peki, siz daha çok neden insan üzerinde duruyorsunuz? Neden portre? Neden manzara vs. değil. Manzara fotoğrafı, fotoğrafın kolay kısmıdır. Önünde bulunan güzel bir manzarayı kadrajlayıp deklanşöre basman çok kolaydır. Çünkü manzara sana nazlanmaz, manzarayı fotoğraf çekmek için ikna etmek zorunda kalmazsın. Diğer yandan o manzara sana bulunduğu dönemle ilgili çok fazla sinyal vermez. Bir dağın, yüz yıl öncesi ve yüz yıl sonrası arasında çok büyük bir fark olmayacaktır. Süleymaniye Camii beş yüz yıl önce de aynıydı, şimdi de aynı. Bu yüzden manzara fotoğrafları geleceğe dair çok fazla iz

bırakmıyor. Yani bir şehir manzarasına cadde sokak çekmiyorsanız, çünkü cadde ve sokaklar sürekli değişebiliyor, bu durum çok farklı oluyor. İnsan fotoğrafı çektiğinizde ise, insanın bakışlarında, varsa eğer yüzündeki makyajında, saçının tıraşında, elbisesinin deseninde veya modelinde bulunduğu döneme ait birçok iz bulmanız mümkün. Zaten onun için belgesel fotoğrafı oluyor bunlar. Fotoğraf çekerken bizim fotoğrafta aradığımız dört unsur vardır. Bunlardan ışık, grafik için teknikle ilgili kısmı iken, diğer ikisi yani doku ve ifade fotoğrafçının tarzını ortaya koyuyor. Doku ve ifadedeki anlamlar, sinyaller, izler ne derece belgesel olduğu ve neyin belgeseli olduğun izlerini taşıyor, onun sinyallerini veriyor. Onun için insan fotoğrafı çekiyoruz. Sergideki fotoğraflar arasında eliyle bir değneği tutan ve gözünün önünden örülmüş

2007 Nijer

bir ip geçen bir kız fotoğrafı var. Fotoğraf alabildiğince sade, pek bir şey yok gibi fotoğrafta. Ama kızın kulağındaki küpe, başındaki sardığı örtü, üzerindeki elbise, tuttuğu değnek ve değneğin üzerindeki ip... Değneğin üzerindeki, bizim kullandığımız kırmızı plastik bir bant olsaydı 'burası Nijer değil Avrupa ülkesi' diyebilirdiniz. Ancak o ip, örneğin o ülke hakkında, plastik bir banda ihtiyaç duymadıkları ya da böyle bir şeyi alamadıkları gibi sinyaller veriyor. Bu fotoğrafın altına 2007 yazdığınız zaman, bundan elli, bilemediniz yüz yıl sonrasının çok iyi bir belgesi olacaktır. 2007 Nijer. Söze gerek yok, ay-

rıntıya hiç gerek yok. Benim fotoğraflarımda direkt olarak bu bulunur: 'tarih ve zaman'.

Son olarak, klasik olacak ama, bu işe merak sarmış genç kardeşlerimiz için söyleyeceğiniz bir şeyler var mı? Bu iş için ne gerekiyor?

Bu iş için gerekli on bir şey var. Bu on bir şeyin ilk dördüsü ise istek, yetenek, zaman ve para. İstek olursa eğer yetenek de zamanla geliyor. Zaman ve para da istenirse bulunuyor. Ben lisede orada burada çalışarak kazandığım paralarla başladım bu işe. Kimse elimize profesyonel makineler verip al fotoğraf çek demedi.

Çıkmaz Sokaklar

Zeynep Gül

Adımları gerilere savururup, geçilen yolları ince bir nakış gibi işlemeye çalışırken derinlere dalmak,büyük farkların elden uçup gitmesine kapı aralar. Kapı büyük bir gıcırtıyla açılırken,bu gıcırtının farkında olamayacak kadar aynı yerde dönüp duran insanların kapısından içeri,büyük zaman kayıpları ve boşa giden emekler içeri girer.

Kozalarına sınıksarı sarınan ipek böcekleri gibi dışarıda olup bitenden kendini mahrum etmek,dünü ve bugünü arasında hiç fark olmadan yürümek...

Peygamberimiz bu tip insanları şöyle örneklendirmiştir: "Bir günü diğerine eşit olan insan ziyandadır." İnsanoğlu her gününde diğer günlerine nazaran daha faydalı ve tek bir noktaya bağımlı olmaksızın yeni işlerle uğraşırsa ancak böyle ilerleme kaydedebilir.

Herhangi bir konuda çaba gösterip bir şey elde edemediğimiz farkına vardığımız anda artık külleri karıştırmak yerine yeni ateşler yakmayı denemeliyiz ki insanlığa faydalı olabilelim.Çözüm yolları ve denemeler bizim pusulamız olacaktır.Pusulamızı kaybettiğimiz anda kaybolmuş birisi gibi asla istediğimiz yere ulaşamayacağız ve nereye gittiğimizi bilemeyeceğiz...Bizler zamanımızı rüzgara bırakıp onun ardından gidenlerden olmamalıyız. Bizler bir mevsimi üç ay yaşarız.Bu üç aydan sonra artık yaşanılan mevsim sıkıcı gelmeye başlar.Değişimi özleriz, farklılığa ulaşmak isteriz.Ancak böyle olursa mevsimlerin tadı çıkarılabilir.Tek bir yönden dünyaya bakmakla yetinmeyip gücümüz yettiği kadar başka açılara da fırsat verebilmeliyiz.Etrafımızda binlerce kandil olacaktır.Bir tanesini hayatımıza kabul edersek yalnızca onun çizgisinde ve onun aydınlattığı kadar görebiliriz.Ama birkaç tane daha hayatımıza ışık sızdırabilsek yolumuz daha da aydınlık ve ulaşılması daha çabuk olmaz mı?

Ayrıntılar içerisinde kaybolan insanlar kendi yaptıklarını başka taraflardan görmediklerinden tek bir yere bağımlı kaldıklarından çözüm yolları üretmeyip devamlı teorilerde kalırlar, yanılığlara düşerler.Ancak bunun farkında dahi olmazlar.Sorunları başka yollardan çözüme çalışan geniş görüşlü insanlardan ayrılırlar.Yaptıklarının kro-kilerini önlerine koyamazlar.

Yaşamda her kıvılcım büyük alevlerin meydana gelmesine sebep olur.Ama hayatlarında kıvılcımlar olmadan bir şeyler elde etmeye çalışanlar çabaladıkları yerde boğulup, ötelere ulaşamazlar.

Her yeni gün yeni şeyleri beraberinde getirecektir.Gözlerimiz açık olmalı ki geleceğin yönlendirilmesinde söz hakkımız olsun.

Çıkmaz bir sokağa saplanıp mıknaşın demire bağlanması gibi bilinçsice yaptıklarımıza bağlıysak elimizde koskoca bir "sıfır" dan başka bir şey olamaz...

10.1.1994
Hasan

Bu Yağmur

Son bir yıldır İstanbul'a bir haller, havalar bir hoş oldu, sanki... Kışın kar yağmaz yağmur desen eh işte... Fakir sevindiren cinsinden. Nisan yağmurları şarkılarda kalan bir hatıra, yaz yağmurları da biz özlem oldu sanki... Tutturmuşlar bir "Küresel ısınma" kavramı televizyonlardan, radyolardan, gazetelerden beynimin en ücra noktalarına kadar zoraki bir yaptırım gibi beni zorlamakta...

Sanırım şarkılardan ya da büyüklerimizden dudaklarından dökülen romantizmin

kırıntılarından olan yağmurla ilgili hatıralarımızı biz yaşayamayacağımız gibi gelecek nesillere de aktaracağımız güzel hatıralarımızdan olmayacak galiba...

Aslında yağmur İstanbul'a inemedi. Medyayı biraz daha takip ettiğimizde sular seller akan şehirlerimizde yok değil hani... İşte bunlar biz ümitvar ediyor ve yağmurun şehre gelmesinin hasreti ile tutuşuyoruz. Yağmur konusuna nerden geldiğime gelince... Sıkıntılı bir yaz günü nem oranının giderek insanı bir damla da olsa soğuk suya hasret tutan anlarından birinde kitaplığın önünde durmuş bakıyorum. Vücudumu saran yoğunlaşmış sıcaklığın etkisi

ile raflarda duran kitaplara bakıyorum. En azından balkonda otururken bir "şey"ler okuma arzusundayım..

İçimden geçen "ııhh"larla "bu olmaz, şu olmazlarla" gözlerin kitap sırtlarında gezerken elim şartlanmışçasına "üstad"ın kitaplarına doğru uzandı.

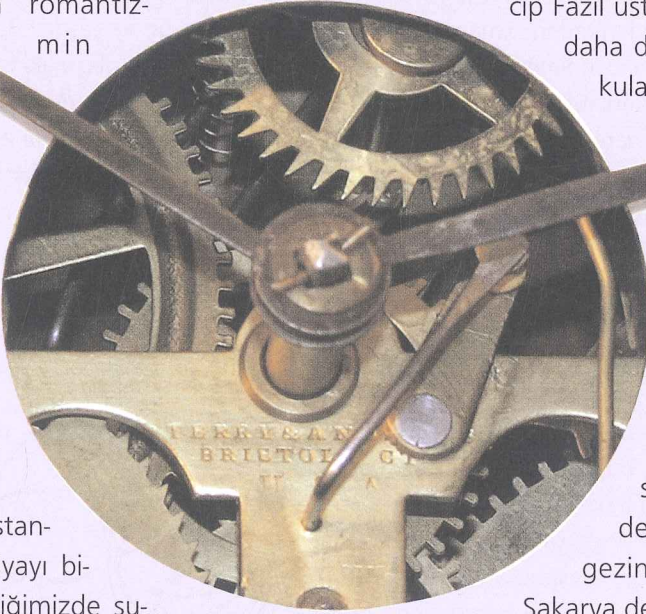
Nedense üstadı okumaktan farklı bir haz alıyorum. Geçenlerde katıldığım bir "gençlik şöleninde" gençtir kardeşimin okuduğu "SAKARYA" şiirinin o denli güzel yorumlanması ile Necip Fazıl üstadın şiirlerine karşı ilgim daha da artmıştı. Sanki her şiir kulaklarımda o

yorumu

oluşturuyordu.

Balkonu dolduran çiçeklerle dolu köşeye yakın oturmuş, kitabın sayfalarını karıştırıyorum. Hayat hikâyesi, sohbetleri, konuşmaları derken şiirlerin arasında gezinir oldum. Kaldırımlar, Sakarya derken kulaklarımda çınlayan sesler bir ümidin, beklentinin, özlemin en güzel bir habercisi gibiydi.

"Yağmur yağıyor" sevinç çığlıkları sokağın hasarı çocukları ile tüm evlerin pencerelerinden içerilere girdi. Balkonlardan, pencerelerden uzanan başlar "Allaha Hamd olsun yağmuru gördük" diye birbirlerine memnuniyetlerini belirtirken gözlerim kitapta yer alan "BU YAĞMUR" şiirinde geziniyordu.

BU YAĞMUR

Bu yağmur, bu yağmur bu kıldan ince,
Nefesten yumuşak yağın bir yağmur.
Bu yağmur, bu yağmur bir gün dinince,
Aynalar yüzümü tanımaz olur.

"yağmur" kıldan ince de olsa kalın kalın bardaktan boşanırcasına yağsa insanlar için bir umut olmaktan öte hem sevinç hem korku oluşturmuştur. Bu yağmur kimi zaman gönül selinin görüntüsünü oluştururken kimi zamanda bu ömrüm "yağmur gibi geçti" ile ifade edilmektedir. İslanmayı, sel gibi fiziksel olayları bir kenara bırakacak olsak canlıların dirilişine sebep olmasındaki güzelliğe ne demeli.

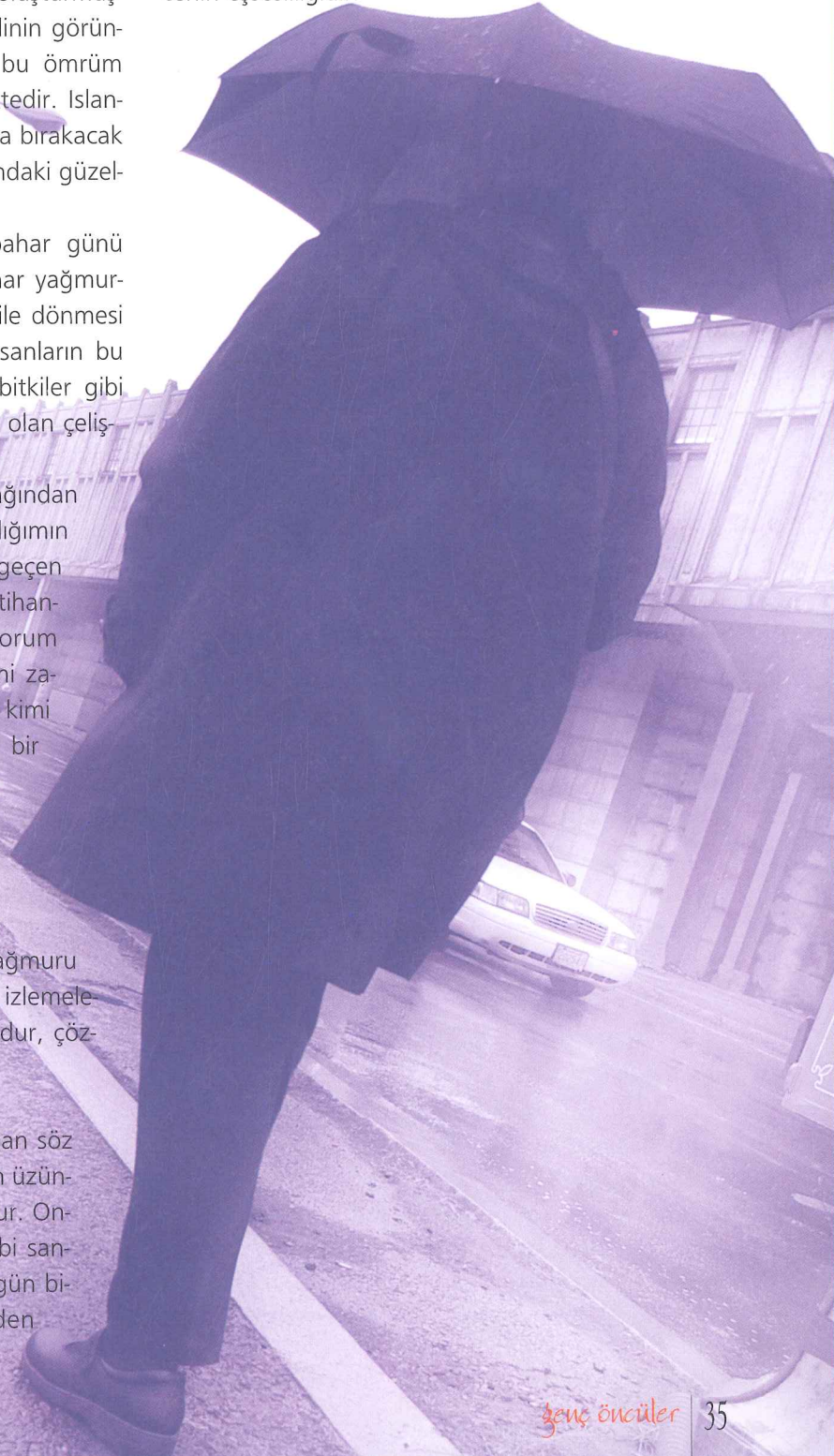
Kış mevsiminden çıktığımız her ilkbahar günü bahçemizde bulunan ağaçların ilkbahar yağmurularının ardından nasıl gürül gürül yeşile dönmesi beni etkilemişse benden çok yaşlı insanların bu yağmurda ıslanıp genç olmalarının, bitkiler gibi yeniden yeşermesinin olmazlarla dolu olan çelişkisi hep düşündürmüştür, beni...

Ömür, dün kundakta, sonra ana kücağından ilkokula geçişimde ve bugün genç kızlığımın ilk yıllarında tattığım ve büyüme ile geçen zamanın en heyecanlı yerinde beni imtiharlara sürüklemekte, biliyorum. Biliyorum ama geçen zamanın yağmur gibi kimi zaman "yumuşak" kimi zaman "ince" ve kimi zamanda beni bugünden çok farklı bir şekle sürüklemesinden korkuyorum. Yaşlılar neden "yağmur" sevmez. Yağmur tabiata verdiği canlılığı insanlara vermez de ondan mı? Gençler yağmurun altında sırsıklam olmanın keyfini yaşarken yaşlıların yağmuru cam gerilerinden korkarak, ürpererek izlemeleri içten gelen bir öfkenin sonucu mudur, çözmedim.

Yaşı geçkince olanlar hep "yağmur"dan söz ederken biraz daha yaşlanmış olmanın üzüntüsünü yaşamakta... Zaman ve yağmur. Onların gözlerinden akan iki düşman gibi sanki.. Görmeye alıştıkları "yağmur" bir gün bitince yaşamlarının sona ermesinden korkmaktalar,adeta..

"Kundak bir kefen ölüme doğru, kefen bir kundak yeniden doğuşa doğru diyenler aslında hiçte haksız değiller... Pekala, "yeniden doğuş" mutluluğa huzura ve sonsuzluğa olacaksa neden bu kasvet, bu nefret be kin...

Ömür ve yağmur, zaman ve sağanak kardeş iki kavram gibi. Üstad necip Fazıl'ın şiirinde devamla anlattığı mısralarda ise ifade ettiği işte bu düşüncenin eşsesliliğidir.

Bu yağmur kanımı boğan bir iplik,
Tenimde acısız yatan bir bıçak.
Bu yağmur yerde taş ve bende kemik,
Dayandıkça ağır ağır yanacak.

İnsan bu; amellerinin sınırı olmadan yaşamak ister. Ölüm çok ötelerde sanır. Ama bir gün yıllardır üzerinde taş, toprakla etli kemik oluverir.. Sarar sarmalar insanı .. Ya sevgiyle ya da nefretle kucaklar onu, toprak... Sevgi kelimesi insanı o denli rahatlatır ki toprakta olsa insan bekler bunu.. Bunu hak etmenin yolu da rehber Kuran-ı Kerim öncülüğünde peygamber Hz Muhammed Aleyhisselamin liderliğinde Allah'ü Tealanın rızasını kazanmakla olur. Üstadın ağır ağır yanacak diye insanın dik tutan kemik ve döşek olacak toprakta yaşayacağı sıkıntıyı belirtmesinde ben "Allahu Teala rızasıyla" dolu bir yaşantı sonunda alev alev saracak cennet kokusu olacaktır. Bu da insanın elinde olandan başka bir çaba sonucu değildir.

Bu yağmur, soğumuş yarada kezzap,
Sabrın memesine yapışmış sülük,
Ne başı, ne sonu olmayan azap,
Yandıkça gelişen sihirli kütük.

"Asra yemin olsun ki insan hüsrandır. Sabredenler müstesna..." İman, Salih amel, hakkı tavsiyenin ardından hüsrandan kurtulmanın, iflastan kayıplardan kurtulmanın tek ilacı sabır... Yağmur, ya da insan ömrünün gelip geçmişliği ile kabirde tufan sonrası çekilen eziyetten kurtulmanın yegâne ilacı Vel asr' da toplanmıştır. Başı ve sonu olmayan azap, kezzaplardan, ateşlerden insanın ne kadar ne zamana kadar yaşayacağı bilinmeyen cehennem günlerinden nefsin esiri olmanın cezası olarak karşısına çıkacağı zaman çekilen feryatların anlamsızlığı ortaya çıkacaktır.

Bu yağmur, tufanı belki de Nuh'un
Ve gölgede yüzen odam, gemisi,
Akrebi, çıyanı, böceği ruhun,
Ne varsa meydanda, meydanda hepsi.
Toprak azaptan önce insanı saracak. Kabir melek-

leri belki de kimin ümmetisin diye sorduğunda bir kurtuluş gemisi aranacak. Ama boşuna bir çaba, boşuna bir gayret... Ne Nuh Tufanından dağa kaçmanın boşuna çabası, ne haşaratın insanı yok etmedeki savaşı yağmurun, boşa akıp giden ömrün faturasına bedel olacaktır

Bu yağmur, delilik vehminden üstün,
Karanlık kovulmaz düşüncelerden.
Cinlerin beynimde yaptığı düşün,
Sularsan, seslerden ve gecelerden.

Sıkıntı, ölümden sonra yaşanacakları düşünmenin sonucu... Kimin için tabii ki aziz ve celil olan Allah'tan korkanlar için. Dünyada iken ameline güvenmeyenlerin, imanın Allah katındaki derecesini bilemeyenlerin ve tüm ödülü Allah'tan bekleyenlerin sıkıntısı kabre girmekle bitecektir. Kabir ameli düzgün olanların rahat döşegi, kabir ebedi sadete gidenlerin ilk durağı...

Bir ses; "Yağmur durdu" dedi. Daldığım düşüncelerden kendini bulutlara doğru çeken yağmur misali çekerek yaşama döndüm.

Bu yağmur bir yaşamın başlangıcı, süre geleni ve sonu gibi ömrün tüm şekli oldu. Ve yaşamdan sonra ebedi hayatın nasıl olacağını işaret eden gibi "geldi, geçti ömrüm benim" demeden zararın neresinden olsa kurtulup hüsranelerin, ziyanda olanların durumuna düşmeden önce iman edip Salih güzel ameller işlemekte yarışmalıyız. Ve mümin kardeşler olarak birbirimize hakkı ve sabrı tavsiye ederken örnek, öncü bir neslin öncesi olarak inananları inançsızlık denizinden kurtarmaya çalışmalı, gayret etmeliyiz.

Tüm yaratılanları kurtarmanın gayreti ile " Hayy-allel felah, haydin kurtuluşa" diye davete çağırın minarelerden gelen sesle secdeye varmanın mutluluğunu yaşamak...

Secdedeyim sevgiliyleyim...
"Bu yağmur"lar bitmeyecek.

Üç Yaprığın Anlattığı

Ağaç, ömür boyu dallarında dost besleyememenin hüznü içine girer Eylülle birlikte. Sonbahar gelince, hüznü en derin anlamıyla ağaç yaşar belki de. Hüznün gözyaşı kısmını döken yapraklarıyla anlatır, mutluluk kısmını ise görevini tam anlamıyla yerine getirmesiyle... Dallarındaki minik dostlarını her güzde yitirse de, o zamana kadar en güzel şekilde besleyip korumuştur ya, damlalarını akıtırken gülümsemenin resmini çizer.

Ağaç, her bahar mevsiminde yeniden dirilir, yapraklar her hazan mevsiminde yeniden direr...

Sonbahar hüznüyle özdeşleşmiştir adeta... Şimdi, onun bu öyküsünü bırakıp, yaprakların başlattığı direniş öyküsüne yol almak istiyorum. Onların direnişi ağacın dallarında başlar. Düşmeme girişimi değildir verdikleri mücadele. Kendilerini bu kadar çok seven, dostluğuna alan ağaca karşı vefakârca bir duruş belki de... Görevlerini, yapabilecekleri son noktaya kadar en güzel şekilde ifa edebilmek... Yoksa onlar bilmiyorlar mı, toprağın olmama adına ne kadar direnseler de, kendi özleri ve damarları bir gün de geçecek...

İşte bu direncin örneğini gösteriyor birbirine sınıksız tutun-

muş üç yaprak... İnce damllarına aldırılmadan, sonuna kadar güçlerinin yettiği ölçüde, geliş gayelerini kusursuz tamamlamak derdindeler. Kendilerine taşımaları için verilen ağırlıkları, gram dahi eksiltmeden taşıyabilmenin titizliği için der. Demek ki Allah, bu üç yaprağa ayrı meziyetler vermiş, kış gelmesine rağmen yapraklar iş başındalar. Üç kafadarın aciz bedenleriyle anlatmak istedikleri belki de birilerinin duymasını uygun gördükleri mesajlardır. "Kendilerine verilen ağırlıkları hakkıyla taşımaları..." Bunu kendime sorduğumda, ruhum hangi şekilde yansıma yapıyor? İşte işin burasında gizli sanırım mesajın derinliğindeki nüans.

Uçları artık sararmaya başlamış bu üç yaprak, rüzgârın "nasıl olsa yakında sizinde akıbetiniz diğerleri gibi olacak" dercesine deli gibi esmesine "akıbet aynı olsa da görev boş vermeye gelmez" şeklindeki duruşlarıyla karşılık veriyorlar. Beşerin, kendi içindeki yaprakları he-men pes etme derdindeler. Değil böylesine şiddetli rüzgâr-

lara maruz kalmayı, ufak bir üflemeyle yitmeye meyyaller. Kendilerine verilen ağırlıklar unutuluyor, boş veriliyor, daha sararmadan kurutuyorlar damarlarını...

Üç kafadar, kendi cüsselerine bakmadan işlerini güzelce bitirebilme amacı güdüyorsa, bunlardan en üstün meziyetle halk edilmiş olan beşere ne oluyor acaba? İnsanın kökünden gelen nisyan burada devreye giriyor belki de ve taşımakla mükellef oldukları ağırlıklar unutuluyor. Pes etme devre içindedir artık.

Üç yaprak; insana karşılaştığı bütün zorluklara karşı nasıl dayanması gerektiği hususunda belki de iyi bir örnek. İbret alıp hayatının ibresini mücadele ruhuyla doldurarak bereketli geçirmesi en güzeli olur sanırım...

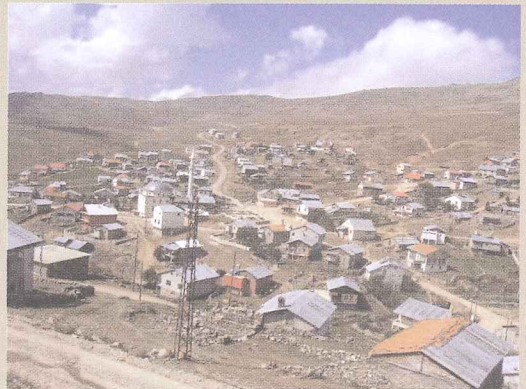
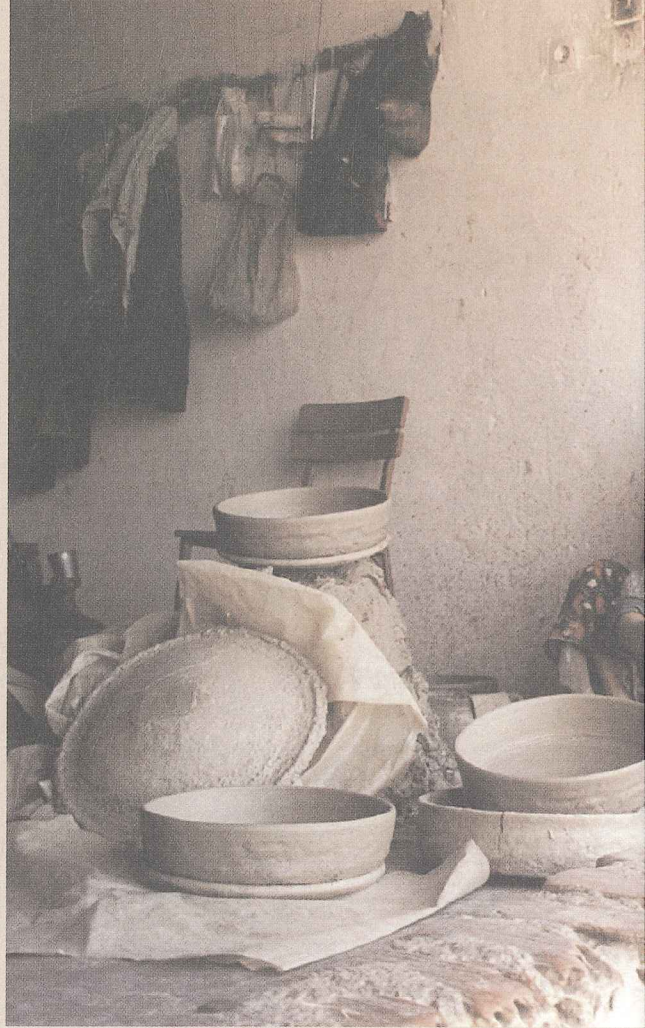
Kuşmerliler Küresel Isır

İnsanların doğaya doğallığa olan ihtiyacı giderek artmakta ve bu özlemi yeşilliğin yoğun olduğu yerler yaylalar ve benzeri yerlerde aramaktadır. Hızla artan betonlaşma, hava kirliliği ve gürültü insanları ister istemez sakin ve huzurlu ortamlara sürüklüyor.

Karadenizin yüksek kısımlarında kurulmuş olan yaylalarımız gerçek anlamda gezilip görülecek nadir yerlerden... Köylüler, yazın ilk aylarında besleyip yetiştirdikleri hayvanlarıyla birlikte yaylaya göç etmektedirler. Yaylaya çıkılan insanlar, ilk günden itibaren değişik bir hayat sürmeye başlar. Sabah gün doğmadan inekleri yemleyip dışarı çıkartırlar. Gün batana kadar dışarda otlayan inekler ikindi üzeri eve gelirler. Nadir de olsa bazı evlerde elektrik ve su yoktur. Evlerde gazlı lambalar ve suyu da çeşmeden almaktadırlar. Karadeniz insanının vazgeçilmez yemeklerinden olan lahana ve mısır ekmeği insan ağızına farklı bir tat vermektedir. Eğer Çaykara Kuşmer Yaylası'na yolunuz düşerse evler ahşap olmakla birlikte genelde eski ve küçüktür ama şehirdeki betonlaşma maalesef yaylamızı da etkiledi. Yine de her yönüyle farklılığını koruyor.

Çaykara'nın yaylalarından olan Kuşmer her sene olduğu gibi bu yıl da 11 Ağustos tarihinde genelde yerel olmak üzere bazı tanınmış sanatçıları ağırladı. Çeşitli yerlerden gelen insanlar bu güzel yerde beraber eğleniyorlar.

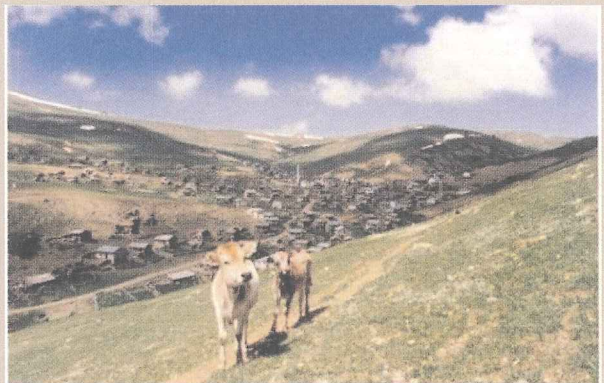
Size dilim döndüğü kadar Kuşmer yaylamızın güzelliklerini ve farklı yaşam tarzını anlatmaya çalıştım. Ama şu günlerde sadece Türkiye'yi değil tüm

maya Karşı

dünyayı tehdit eden küresel ısınma çevremizdeki tüm güzellikleri soldurup yerine kuru ve hayatla alakası olmayan bir ortam bırakacak. Belki de bu güzellikleri maalesef bir daha yazamayacağım. Her şeyin bilinçsizce üretilmesi yapılan hataların adeta vurdum duymazlığa gelmesi olayların belki de daha ciddi boyutlara gelmesine sebep olacaktır. Doğanın dengesini bozan Batı dünyası hala gözleri açık kör takliti yapıyor. Umarım bu olaya sessiz kalmayız. Batı'nın yaptığı her olumsuz taaruzaya karşı sessiz kalmamız bizi her gün farklı bir sıkıntının içine sürüklüyor. Allah'ın izniyle dünyanın neresinde olursa olsun dün müslümanların gönülden inanarak yaptığı dualar ve gösterdikleri çabalarıyla bu büyük sıkıntının üstesinden gelmeye çalışacağız. İnşallah dilimin döndüğünce yazdığım bu yazının sizin günün birinde yolunuzun Trabzon'un Çaykara ilçesinin Kuşmer Yaylası'na düşmesine sebep olur. Misafirperver Kuşmer yaylası sakinlerinden siz okuyuculara kucak dolusu sevgi ve saygılar gönderiyoruz.

Fuar Rehberi

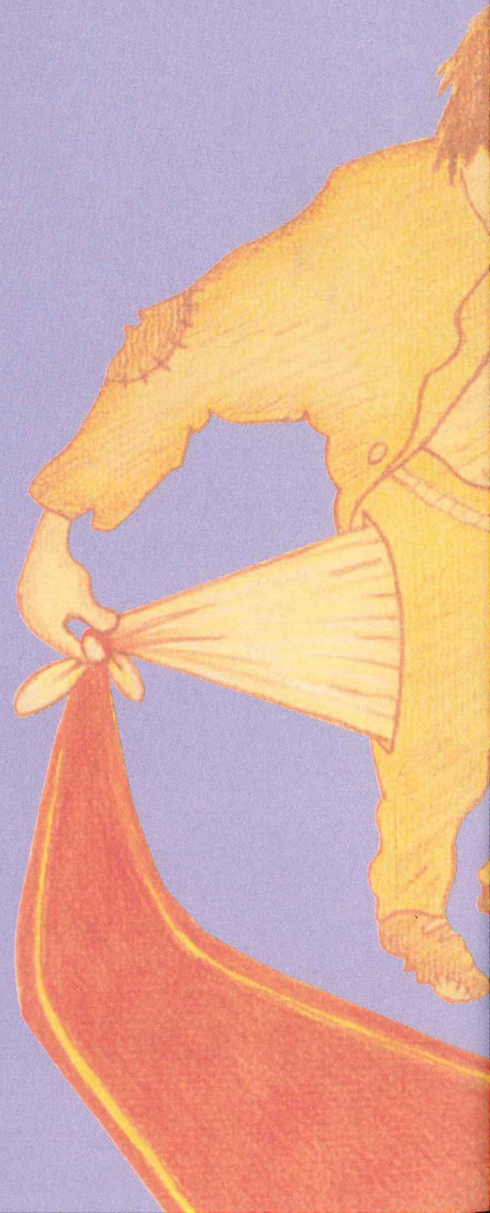
Yayınevleri yeni yayın dönemine yeni yeni kitaplarla girerken kitap fuarları ile okuyucu tarafında ayrı bir yoğunluk, hatta başdönmesi yaşanıyor. Fuarlar yeni ve acemi okuyucular için bir külfete dönüşebiliyor. Bu yükü hafifletmek için yazar ve yayıncılardan yardım istedik. Hüseyin Akın, Şule Yayınları, kitapyurdu.com da uyarılarıyla rehberliklerini esirgemedi, onlara teşekkür ederken uyarılarının okuyuculara faydalı olmasını temenni ediyoruz.

Ucuz kitaplar bulunabilir fakat ucuzluktan çok alınacak kitabın fuar fiyatı ve normal fiyatına göre indirimli olan kitaplar alınmalı.

Daha çok edebiyat kitapları alınmalı, yayınevleri listesi ve yazar listesi çıkartılmalı

Eğer kitap hakkında fikir edinilmek isteniyorsa baskı sayısı ve basım kalitesi önemli bir faktör.

Bir kitap iki yayınevinden çıkmışsa yapılması gerekenler: Baskı sayısına bakılır hangisinin daha fazla baskı yaptığı göz önünde tutulur. Sayfa sayıları ve eser yabancı ise çevirmenlerinin tarihçelerine bakılır ve bir artı puan daha verilir.

ASLOLAN KİTABA UYMAKTIR! KİTABINA UYDURMAK DEĞİL...

Hüseyin Akın

Kitap okumayı bir tür zihinsel beslenme kabul edersek alacağımız kitapların kalori değerini de hesaba katmak durumundayız. 'Herkes bugünlerde bu kitapları okuyor' fırtınasına kapılarak "best seller" cazibesine takılıp kitap seçmek kimseyi hakiki

anlamda okuyucu yapmaz, yapsa yapsa malumatfuruşçu, çokbilmiş ya da papağan yapar.

Kitap okumak içimizdeki anlamı tamamlama gayretinin bir sonucudur. Ben "bütün kitaplar tek bir kitabın (Kur'an) anlaşılması için okunur" diyenlerden değilim. Kuran anlaşılırsa ki hakıyla okuyan anlar-bütün kitaplar da kendi anlamını okuyana teslim eder. Şayet mutlak hakikatten kopuk bir zihin

dünyanız varsa okuyacağınız her kitap karşılıksız çek gibidir. Takip edeceğimiz kitapların ucuz ya da kelepirlenmesi bir şeyi değiştirmez. Yeter ki ucuz ve bitpazarına düşmüş düşüncelerin peşine takılmış olmayalım. İlk gençlik yıllarımda sahaf dükkânları en başta gelen uğrak mekânlarım olmuştur. Beya-

zıt'ta, Kadıköy'de, Moda'da, Beyoğlu'nda belli periyotlarla uğradığım sahaf dükkânları olmuştur. Belki ucuz kapattığımız kitap alımını ama aldığımız kitaplar dönüp dönüp okuduğum, düşünceleri ucuz olmayan kıymette yazarlara aitti. Seyyit Kutup, Muhammet Kutup, Ali Şeraiti, Abdülkadir Udeh, Mevdudi, Malik Bin Nebi, Lahbabi, Mustafa Sibai; Meryem Cemile, Hasan Elbenna, Muhammet Abduh, Cemalettin Afgani, Musa Carullah Bigi, Muhammet Ebu Zehra, Mutaharri, Mazharuddin Siddiki, Muhammed Draz, Abdulkadir Essufi...gibi daha bir çok yazarı bu minval üzere okuduk.

Dikkat ederseniz sıraladığım kitapların hepsi tercüme kitaplar. Türkiye gerçeğiyle direkt temas etmeyen. Benim gibi aynı periyotlardan geçen birçok insan da aynı beslenmeye tabi olmuştur. Oysa içinde yaşadığımız coğrafyanın birikim ve kültürünü yansıtan zengin yerli düşünce ve yazarlarla da tanışmamız gerekliydi. Bu bir yetersiz beslenmeydi ki bunu seneler sonra telafi edebildik. Ahmet Hamdi Tanpınar, Yahya Kemal, Ahmet Haşim; Mehmet Akif, Nurettin Topçu, Sait Halim Paşa, Kemal Tahir, Necip Fazıl, Oğuz Atay gibi yazarların yazdıklarına yakın olmak da gerekliydi. Türk ve Dünya klasiklerini es geçerek yapılacak okumalar -hele hele edebi-

yat dışı okumalar- bilgiyi hazmetmekte zorluk çeken kuşakların oluşmasını sağlar.

Hangi yayinevini takip etmeli? Yayinevi önemli değil, asıl olan hangi bilginin yayıcılığının yapılmış olduğudur. Hiç işinizin düşmeyeceği, kapısından içeri ayak atmam dediğiniz yayinevi bile çok önemli bir eseri düşünce dünyamıza kazandırabilir. Gider oradan alırız. Yayinevleri men-subiyet yerleri değildir.

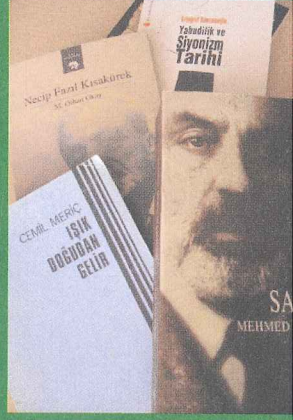
Size şu kitap bu kitap diye sıralamak yerine hayatınızda iz bırakacak yazarlardan bazılarını tavsiye edebilirim: Sezai Karakoç, İsmet Özel, Mustafa Kutlu, Cemil Meriç, Alev Alatlı, İsmail Kara, Oğuz Atay, Ahmet Hamdi Tanpınar, Metin Önal Mengüşoğlu, Hüsrev Hatemi, Haydar Ergülen, Cihan Aktaş, Nurdan Gürbilek, Necati Mert, Kamil Yeşil, İbrahim Tenekeci.....Kuşkusuz bunlar ilk akla gelenler. Hepsini yazsak sayfalar yetmez. Benim kitaplarım çok değişik yayinevlerinden çıktı. Beyan yayınlardan Birun'a, Birey'den Lamure'ye, İlke ve Artus Yayinevi'ne kadar çok değişik yayinevlerinden kitaplarım çıktı. Doğrusu bu yayinevlerinin fuar ve okuyucu ilişkisi hakkında bir bilgi sahibi değilim. Zaten fuarlara da oldum olası alışamadım. Zaten gerçek okuyucunun da fuarla fazla işi olmaz.

Yayınevleri edebiyata ağırlık veriyor

Eylül ayıyla birlikte, kitapevleri yeni yayın dönemine girerken, bu yıl, Ramazan ve Tüyap kitap fuarlarının birbirine eklenmesi ile hayli kitaplı, kültürlü günlere de adım atacağız. Son zamanlarda okulların zoraki gezileri ile ayrı bir curcunaya ev sahipliği de yapsa, aşağı yukarı bütün yayınevlerinin görücüye çıktığı fuarları; kitap, dergi ve yayın dünyası ile irtibat kurmanın en önemli ayaklarından biri olarak kabul etmek gerekiyor.

Önümüzdeki ilk fuar, Ramazan ayının son on beş gününü kapsayan ve Kadir gecesinde geç vakitlere kadar devam eden İstanbul-Sultanahmet ve Ankara-Kocatepe fuarları. Bu yıl, yayınevlerinden sizler için aldığımız bilgiler doğrultusunda, edebi eserlerle çocuklara yönelik yayınların öne çıkacağı anlaşılıyor. İz Yayıncılık Hasan Aycın kitapları, Ötügen-Şule-Dergah edebiyat dizileri ile Genç Öncüler Kitaplığı da Zübeyir Yetik'ten "Kötülük Odakları" dizisi ve Sefer Göltekin'in "Kardeşime Mektuplar" adlı siyer çalışmasıyla öne çıkıyor.

Bu sayımızın kültür sanat sayfalarında fuarlar öncesi yararlı olacağını düşündüğümüz bilinmesi gerekenler ve yeni yayınları içeren bir bölüm hazırladık. Okumanızı tavsiye ediyoruz. Ha bu arada Genç Öncüler ve Genç Öncüler Kitapları Sultanahmet Fuarı'nda Pınar Yayınları Standı'nda, unutmayın.

Genç Öncüler kitaplığı

Zübeyir Yetik Hoca'nın 10 kitaptan oluşan dizisi, Kötülük Odakları adını taşımakta ve temel kavramlar ışığında hayatın doğru bir şekilde anlamlandırılması noktasına odaklanıyor. Sefer Göltekin'in "Kardeşime Mektuplar" adlı siyer çalışması ise genç zihinlere Hz.Peygamber'in hayatını yeni bir dille öğrenme imkanı sunacak.

Ali Ural ve Taşkın Tuna kitapları

Şule yayınları edebiyat dolu kitaplarla yeni sezonda yer alacak. Ali Ural ve Taşkın Tuna kitapları çıkacak. Beklenen İsmet Özel kitabı çıkmayacakmış...

Hasan Aycın

Geçtiğimiz Mart ayında 500. kitabını yayımlayan İz Yayıncılık yeni yayın döneminde de hız kesmiyor. Tasavvuf, İslam tarihi, fıkıh, hadis, din felsefesi gibi alanların yanı sıra sosyoloji, psikoloji, sanat ve edebiyat kitapları da önemli bir yer tutuyor İz'in listesinde.

İnceleme araştırma kitapları ise bir yandan çağdaş din felsefecileri Paul Tillich ve John Hick, bir yandan da büyük İslam alimleri İmam Şâfiî ve Gazâlî üzerine çalışmalarla devam ediyor.

Müşahedat (hatıralar), Güneşin Altında (söyleşiler), Gözgülü (Aycın'ın yeni çizgi albümü) ve Bocukat'ın yeni baskısı ile başlayan Hasan Aycın Kitaplığı da yeni kitaplarla; Aycın'ın Sâhipkırân başlıklı yeni romanı ve Esrârname ile eski albümlerin yeni baskılarıyla devam edecek. Bu arada, Rasim Özdenören kitaplarının da İz'den çıktığını sanırım hepimiz biliyoruzdur.

Modern Dünyanın Eleştirisi Pınar ve Açılım'dan

İsfahani'nin Kur'an sözlüğü el- Mufredat ile Garaudy'nin yeni kitabı Batı Terörü'nün yanı sıra Kerim Buladı'nın Kıyamet Suresi Tefsiri, Hüseyin Kazım Kadri'nin Bir Milletın Diriliş, Lewis Mumford'un İnsanın Durumu ile M. H. Heykel'in Amerikan Emperyalizmi Pınar Yayınları ve Açılım Kitap'tan çıkacak kitaplar.

"Türkçe'de Shakespeare" Dergah Yayınları'nda

Dergah Yayınları edebiyat ve Türk diline yönelik yayınlar çıkaracak.
Hazırlanan kitaplar: Safahat 5-6 M. Âkif Ersoy-
Haz: Fazıl Gökçek; Türkçe'de Shakespeare -inci En-
ginün; Discorsi- Machiavelli; Türklerde Tarih Anlayı-
ş-Ayhan Bıçak; Türk Sanatı ve Arkeoloji Üzerine
Yazılar-Remzi Oğuz Arık

Dilipak'tan Nihayet Yeni Bir Kitap

Beyan Yayınları bu sezona biraz edebiyat-İslam tarzı kitaplarla giriyor. Safahat'ın yeni baskısı bu güne kadar yapılanların en iyisi olarak gözleniyor. Cahit Zarifoğlu kitaplarının basımı bu yayınevinde devam bulacak. Aynı zamanda Abdurrahman Dilipak kitaplığına yenileri eklenecek.

"Osmanlı'nın Keşfedilmemiş Yanları" Akis Kitap'tan

Akis Kitap, İsmail Çolak'tan "Yakın Tarih" ve "Osmanlı'nın Keşfedilmemiş Yanları"; Ayhan Kurtoğlu'nun "Sonsuzluk" ve "Yeryüzünden Kırgın Olarak Ayrılıyorum Senin Yüzünden"; Reşitpaşa Kitabı (Derleyen Serkan Gürbüz); Murat Duman'dan "Mekke Medine Rehberi" ve "Eyüp Sultan Gezi Rehberi" ve Göksel Erkılıç'tan "Mizahi Güç" kitapları okuyucu karşısında olacak.

Timaş Çok Yönlü

Timaş Yayınları çok çeşitli bir yayıncılık anlayışı içerisinde. Özellikle edebiyat ağırlıkta ama kişisel gelişim tasavvuf da ön planda olacak. Nevzat Tarhan ve Nazan Bekiroğlu da Timaş'tan kitap çıkarması beklenen yazarlar arasında.

Ötüken'den 100 büyük roman

Bu sene Ötüken neşriyat, "100 Büyük Roman" başlıklı bir seriye imza atıyor. Bütün yoğunluklarını dünyaca ünlü romanları basmaya ayrıldığını söyleyen yayınevinin vitrinlerinde aynı zamanda araştırma ve sözlükler de yer alacakmış. A. Turan Alkan ve Ali Çolak da bu sene Ötüken neşriyattan en az birer kitap çıkaracaklar...

GENÇ ÖNCÜLER DOPİNG ETKİSİ

Genç Öncüler dergisi sadece bir dergi değil, aynı zamanda bir gençlik platformu. Kurak ve sıcak yaz günlerini faydalı, eğlenceli ve verimli bir şekilde geçirmek isteyenler Genç Öncüler'in yaz etkinlikleri için Çanakkale-Lapseki ve Kütahya- Murat Dağı'nı seçti.

Genç Öncüler, eğitim döneminin yorgunluğunu yaz gezilerinde attı. Türkiye'nin farklı şehirlerinden bir araya gelen Genç Öncüler sabahın erken saatlerinde başlayıp gecenin geç saatlerine kadar devam eden yoğun ve bir o kadar da eğlenceli bir programa katıldılar. Okul yoğunlukları ne-

DEN

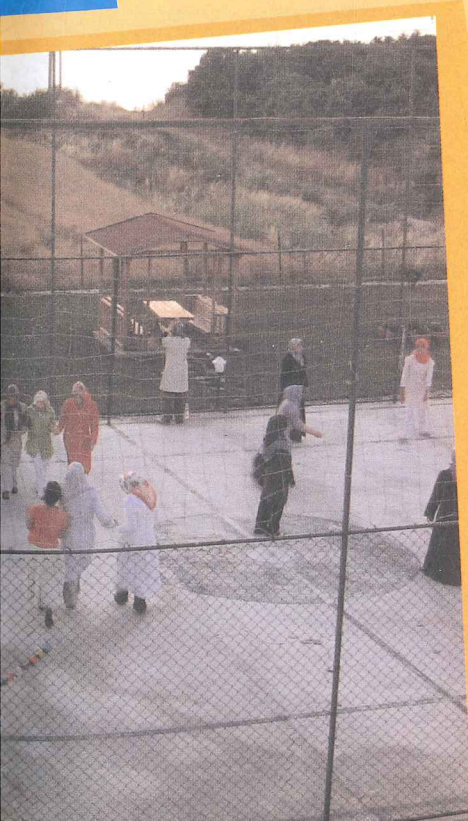
Onlar sadece kameraya gülümsemiyorlar. Genç Öncüler'in kendileri için açılan penceresinden hayata ve kardeşlerine bir mesaj da gönderiyorlar. Hayat çabucak geçmeden bu fotoğrafta sen de yerini almalısın, diyen bir davet onların tebessümleri...

deniyle sene içerisinde böyle güzel programlara katılmak için çok da fırsat bulamayan liseli gençler için doping niteliğinde güzel bir hafta geçirdiler. Önümüzdeki sene için enerji depolayan gençler bu süre içinde aynı zamanda çok kuvvetli dostluklar kurdular.

Genç Öncüler, şehrin gürültüsünden uzaklaşarak sohbet ettiler, tartıştılar, oyunlarla, pikniklerle, sportif faaliyetlerle ve daha da önemlisi birlikte iş yaparak- temizlik, yemek, bulaşık vs. unutulması zor hatıralar bıraktılar.

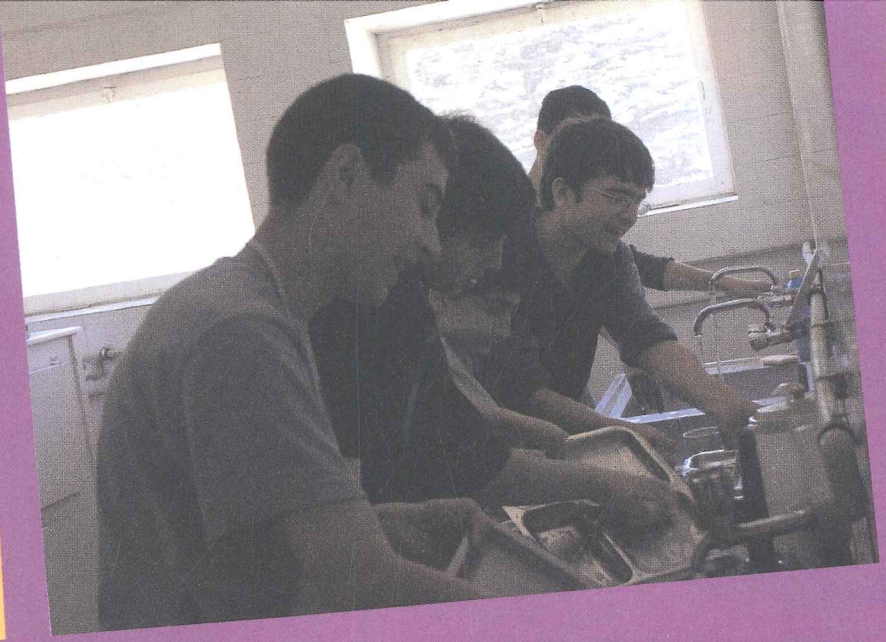
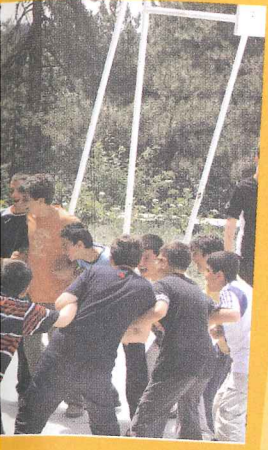
Lapseki Boğazın serin rüzgarları ile Murat Dağı ise temiz yayla havası ile her şeyden önce zihinsel yorgunluktan arındırıcı bir etkiye sahip. Buna gezilerimizde bize ev sahipliği yapan Çanakale'nin şirin ilçesi Lapseki'de Suluca Tesisleri ile

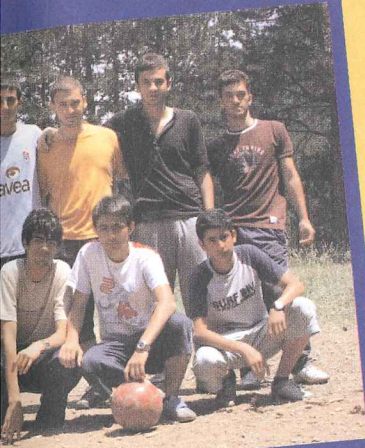

Kütahya'da İzcilik Federasyonu çalışanlarının desteğini eklemesek haksızlık etmiş oluruz. Bu güzel mekanların kapılarını biz yorgun! gençlere açtıkları için bir kere daha teşekkür ediyoruz. Zor başlayan, zor geçen ama sonucunda çok güzel anılar bırakan bu tür gezilerin insana çok şey kattığı şüphe götürmez. Birlikte yaşamayı, paylaşmayı, yemek- bulaşık- mutfak işlerini öğrenmek (arkadaşların çoğu evdekilerin ısrarla bunu duymamasını istedi), hatta börtü-böceklerle tanışmak, kamp şakalarının korkusunu yaşamak, bazen disiplin bazen eğlence bazen dertleşip-halleşme, gençliğin ve dünyanın sorunlarını tartışma, İslam'ı daha iyi anlamaya çalışmalarımızın bir tane neticesi var aslında; bizi koruyacak iyi bir çevrede bulunmak. Çoğunu unuttuğumuz yaz gezilerimizde yaşanan onca şeyden sonra oradaki arkadaş ortamının tadını duyumsayarak teselli buluyoruz. Ha bir de çekilen fotoğraflarla bazı anıları tazeleyebilirsek ne ala.

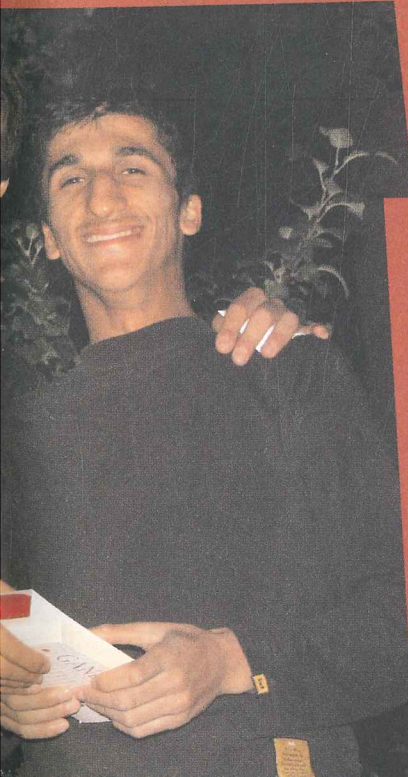

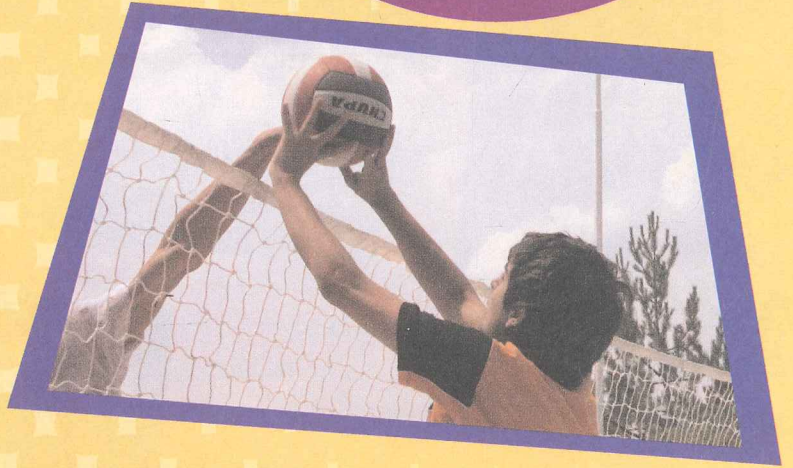
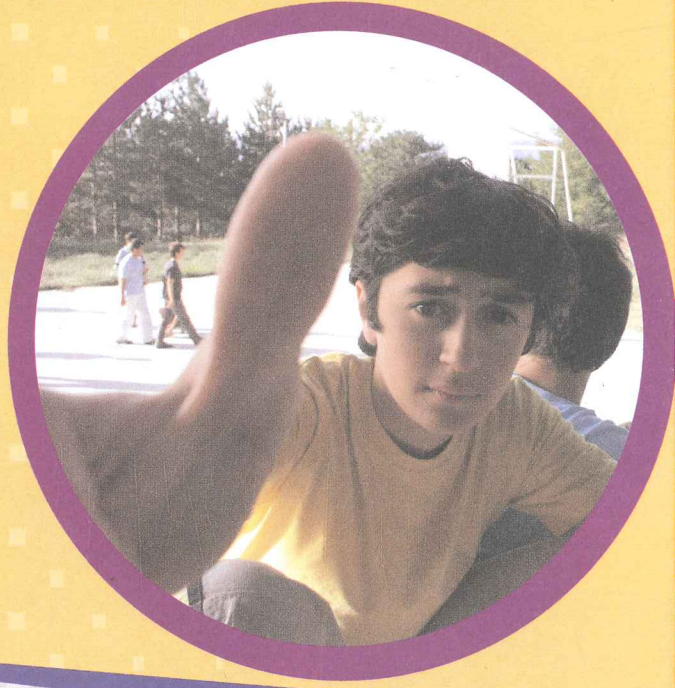

Enes, Abdullah, Muhammed Genç Öncüler'in yaz kampında sırayla bütün arkadaşlarının bulaşıklarını yıkayan nöbetçilerden sadece bir kaçıydı. Onlar evde de kendi işlerini kendilerinin yaptığını söylüyor. Biz "bir dosttan" imzalı olarak elimize ulaşan bu fotoğrafı, kampımıza katılan diğer arkadaşlarımızın da en az onlar kadar becerikli olduğunu atlamadan bir Genç Öncüler Hatırası olarak ailelerimiz için yayımlamayı uygun gördük. ?

Kimse ona arkadaşlarıyla ortak olarak kullandığı tuvaletleri tek başına temizlemesini ya da arkadaşlarının etkinliklere geç kalmaması için yataklarını toplamaya yardım etmesini söylemedi, mutfakta onca bulaşığın üstesinden gelmeye çalışırken soğuk suyun altında kardeşlerinin donan ellerine ellerini uzatmasını da... Kampımızda fedakarlara ödül vereceğimizi de söylemedik, ama o sanki müjdelenen büyük bir ödülü daha önceden duymuş gibiydi.

Alev alan ateş söner mi hiç...

Genç Önemler

Ramazan'da sizinle
iftihar
ediyoruz...

çünkü siz;
ne yetimleri yalnız bırakırsınız,
ne de yetim kalmış sofraları...

**BİR
KUMANYA
BEDELİ
50 YTL'DİR**

**İNSANI
YARDIM VAKFI**

THE FOUNDATION FOR
HUMAN RIGHTS AND
FREEDOMS AND
HUMANITARIAN RELIEF

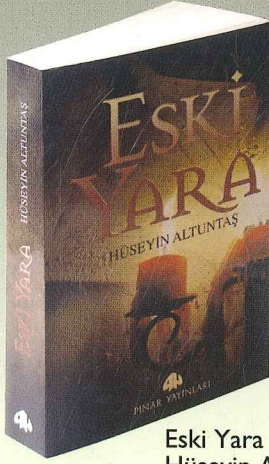
ZİRAAT BANKASI FATİH ŞUBESİ : 53 53 53 53 - 5022
ALBARAKA TÜRK FATİH ŞUBESİ : 287 839 - 55 55 55
TÜRKİYE FİNANS FATİH ŞUBESİ : 77 77 77 - 7
KUVEYT TÜRK FATİH ŞUBESİ : 586 953 - 4

YAKIF BANK FATİH ŞUBESİ : 202 90 00
POSTA ÇEKİ HESABI : 530 37 79
ONLINE BAĞIŞLARINIZ İÇİN
www.ihh.org.tr

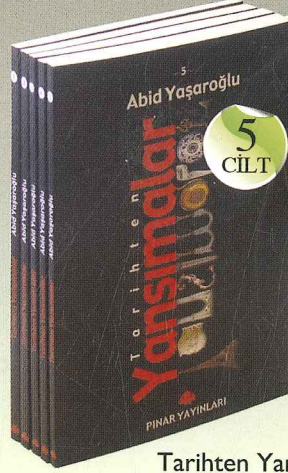
0.212. 631 21 21 www.ihh.org.tr

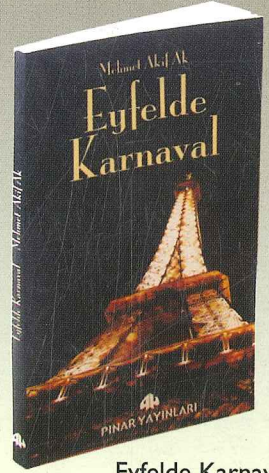
PINAR'dan Yeniler

Eski Yara
Hüseyin Altuntaş
13.5X21- 586 s.

Tarihten Yansımalar
Abid Yaşaroğlu
13.5X19.5 - 377 s.

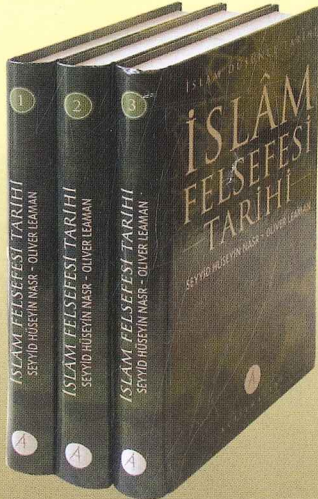
Eyfelde Karnaval
Mehmet Akif Ak
11.5X19.5 -140 s.

ÇIKACAKLAR

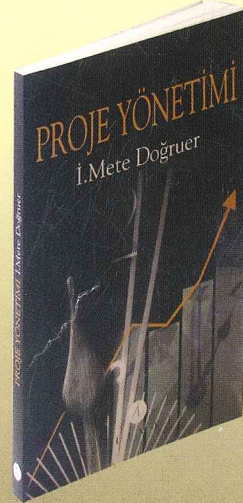
MÜFREDAT Ragıp el İsfehani - KIYAMET SURESİ TEFİRİ Kerim Buladı - TÜRKÜZ AVRUPA Tcherep Spiridevitch
KÖTÜLÜK ODAKLARI Zübeyir Yetik - GÖRSEL TOPLUM A. Zijderveld

AÇILIMKİTAP'tan Yeniler

İslam Felsefesi Tarihi
Seyyid Hüseyin Nasr, Oliver Leaman
15X23 - 1400 s. - 3 Cilt

Proje Yönetimi
İ. Mete Doğruer
15X23 - 204 s.

ÇIKACAKLAR

KÜLTÜREL TEORİ Edisyon - MODERN MİLLİYETÇİLİK VE DİN Salo Wittmayer Baron - BATININ KAYNAKLARI Kishlansky
İNSANIN DURUMU Lewis Mumford - PLASTİK KELİMELER Uwe Pörksen

Büyükreşit Paşa Cad. No:22/16 Vezneciler-İstanbul (212) 520 98 90-527 06 77 • www.pinaryayinlari.com

internetten sipariş için: www.kitappinari.com

TÜM KİTAPÇILARDA!